

Ängelsbrevet

- ett riktigt fall

8 UfbUgGi XybgdM UY&S) žA Ubi g/ 'i gfUjcb. 'A UgG^ [fyb

Roller

Engelbrekt

Student och kass poet. Han lämnade sitt föräldrahem för att finna lyckan utomlands. Han fick åka söderut enbart om han lovade att göra något med sitt liv. Eftersom han istället för att göra karriär blev student har han ljugit för sina föräldrar om att han är och krigar. I själva verket har han pluggat poesi och filosofi och blivit en riktigt späd låtsasakademiker.

Engelbrekt har ett smått obalanserat kroppsspråk utan full kontroll över armar och ben. Han har en sorts naiv företagsamhet där han kan ge sig in i saker för att han inte förstår allvaret. Poesi är den högsta sanningen. Han levererar långa rimmade repliker.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): Blond och gänglig, röda strumpbyxor, tunna läsglasögon.

Puke

Är en blandning av Puck från *En midsommarnatts dröm*, Råven i *Pinocchio*, Mästerkatten i stövlarna, lite från Arlechino. Är i själva verket paret Engelbrekts katt som gått i arv genom generationer och senast följde med Engelbrekt som dennes reskamrat och andliga ledsagare på resorna söderöver. Puke har under färden degenererat och blivit mer av katt och mindre av andlig vägledare, något som hon tvingas ändra på under spexet. Anledningen till degenereringen är att Engelbrekt envisas med att konstant ignorera hennes vägledningar och till och med kalla henne för pucko.

Puke är spontan, ibland liggandes och sover och ibland skuttandes för att jaga fjärilar. Hon är som katter är mest, lat i ena stunden och i andra explosivt lekfull. Inledningsvis är hon dock resignerad och bitter på grund av Engelbrekts oförmåga att följa hennes vägledning.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): Slips och kostymliknande kläder med clowndrag, lite som råven och katten i Disneys *Pinocchio*.

Måns Natt och Dag:

Måns är en manodepressiv person i pirataktiga kläder. Han har en karakteristisk strosande gång, allt annat än militärisk. Måns kan bara svenska vilket han har emot sig i samröret, men flertalet av de andra rollerna. Mest utmärkande för Måns är att han skiftar mellan olika humör, ofta utan förvarning. Måns är trots detta coolast.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): Svart, hollywoodlångt hår i håruppsättning, gänglig, bredaxlad, vassa anletsdrag. Piratstövlar, svarta, halvtajta byxor, skjorta med krås. Inte olik Jack Sparrow i *Pirate's of the Carribean*.

Jösse Eriksson

En fogde som är elak. Han har komplex för att han är så smal och stoppar därför mjukisdjur innanför skjortan för att se tjock ut. Han är egoistisk och vill vara i centrum. Det som är mest utmärkande för Jösse är att han vill vara skurk, men ständigt har omständigheterna emot sig.

I första akten studsar Jösse omkring och är självgod och stolt över sin tjocka kropp som han gärna skumpar med lite extra. I andra akten är Jösse kastrerad, så att säga, hans härliga mage har berövats honom och alla ser att han är en spinkis. Han är mer nervös och han är inte en lika självupptagen ledare som han är i första akten.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): En ballong med ben iklädd guldöverkast som tultar omkring på scenen. Han har plufsiga renässanskläder och tjock mage fylld med mjukisdjur. I andra akten har luften gått ur ballongen.

H. C. Andersen

Den danske knekt som hänger med Måns Natt och Dag. Hade en brorsa som blev kock i Egypten. HC själv är en filur med väldigt vag verklighetsuppfattning. Han drar slutsatser som närmast hör hemma i fåniga sagor. Hur mycket av detta som går fram är dock tveksamt eftersom HC också pratar obegriplig danska. Dessutom har HC en handdocka som är en strumpa med knappögon och garnfrisyr som lever ett eget liv. Denna docka pratar alldeles utmärkt svenska, tyska, finska och engelska, och delar inte alltid Andersens åsikter.

Prylar: Strumphanddocka, när den har repliker i manuset står den som ”HCs docka”.

Karl Knutsson Bonde

Ärkeskurken bakom kulisserna. En riktig DalaKarl. Karl Knutsson är mest framträdande i slutet på första akten och hela andra akten. Han är en riktig skurk. Där den sittande kungen, Pommac, är ond och inkompetent är Karl Knutsson Bonde ond och kompetent. Karl Knutsson Bonde är också den som i politisk mening vinner spexet, och det får gärna lämna lite bitter eftersmak.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): Svarta kläder inte olikt Claude Frollo i Ringaren i Notre Dame. Ju senare i spexet desto svartare kläder.

Heinz

Tysk revoltör och rebell. Är uppfostrad av tyska gruvdvärgar på äkta Mowgli- och Tarzanmanér. Hon är dessutom blind eftersom hon växte upp i kompakt gruvmörker. I förnamn heter hon Teresa, men det är sekundärt. Huvudsaken är att hon har ett ketchupnamn. Heinz får utbrott och gör politiska proklameranden, om än med obegriplig tysk brytning.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): Heinz är ingen atlet utan går med krum rygg som resultat efter alla år hukandes i gruvor. Att hon är blind har inte gjort henne direkt oförsiktig utan hon traskar glatt på. Heinz är väldigt inspirerad av den blinde tiggare som Robin Hood klädde ut sig till i Disneys version, fast något mer viril.

Fredrika Bremer

Förnuftig feminist som gillar att resa och beskriver sociala orättvisor. Hon är humanist och författare. Ängelbrekt blir djupt imponerad av Bremer som dock inledningsvis är fullständigt ointresserad av romans. Fredrika är spexets egentliga protagonist. Hon driver saker framåt och hon representerar den enda karaktär som förnuftigt folk i publiken kan identifiera sig med (även om hennes högdragna språk säkert skrämmer bort en del). Hon är vanligtvis lugn och sansad, men brinner för att motarbeta orättvisor. Hon är feminist, men inte någon parodi på en rödstrumpa. Fredrika är mäktigt stolt över att vara ogift.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): Kvinnlig dam i stor klänning. En bemedlad kvinna med gott uppträdande, men som i stridens hetta lyfter på underkjolarna och traskar rätt ut i skyttegravarna utan att tänka sig för en sekund.

Broder Bror Brorsson

Munk som ser avhållsamhet mest som en rekommendation. Historisk motsvarighet i en inblandad som hette Bror, men likheten stannar också vid namnet. Bror är en oral personlighet och gillar att äta, äta och ha roligt. Han norpar av kollekten för att köpa mat. Han är go och glad kexchoklad och rycker ofta in för att hjälpa till. Den enda som Bremer egentligen kan lita på, även om han drar iväg och blir en mansgris emellanåt.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): Utseendet är väldigt inspirerat av Broder Tuck i tecknade Robin Hood. En rejält tjock individ, som till skillnad från Jösse också får spelas av en tjock person. Faktum är att han är tjockast av alla roller i spexet.

Jeppe med rulle

Person som dyker upp ibland och proklamerar skattehöjningar. Är en ”gubbe i lådan”-roll som för allas trevnads skulle måste kombineras med annan roll, eller funktion i spexet.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): Prålig och gärna lite bjällror, strumpbyxor, fjäder i ballongmössan och spetsiga skor. Får gärna vara liten till växten.

Med i spexet: Vid fyra, separata, väldigt korta tillfällen.

Far Engelbrekt

Spelas med fördel av kvinna. Övertygad om att Engelbrekt är en stridis. Tror på Gud och att alla Guds män är ärliga stridisar.

Föräldrarna verkar mest vara oense och kivas, men när annat folk är i närheten kan de trigga upp varandra till oanade höjder av obegripligheter och blir då ett riktigt par.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): Liten kaxig gubbe med vita mustascher och strumpor uppdragna till knäna. Ser ut lite som professorn i Disneys Tarzan.

Mor Engelbrekt

Spelas med fördel av man. Hon är vän och tror bara gott om sin son. Hon tror på gästfrihet och hyser egentligen bara agg mot en person: Måns Natt och Dag.

Föräldrarna verkar mest vara oense och kivas, men när annat folk är i närheten kan de trigga upp varandra till oanade höjder av obegripligheter och blir då ett riktigt par.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): Störväxt och skäggig, lite som den rödhåriga bjässen i Braveheart.

Sheriffen

En korpulent laghållare från de brittiska öarna. Han är inspirerad av sheriffen i tecknade Robin Hood, med tillägget att han slinker in på engelska emellanåt och gärna lägger till ”... , you know” och liknande.

FetMats

En återuppväckt stor man. Han talar bred borlängedialekt och betar sig allmänt som en glad och full borlängebo, om man får generalisera en smula. Har snöat in sig på vad som är nyttigt och onyttigt, samt jättebra och jättedålig motion.

Den siste Mohikkanen

Finsk frihetskämpe. Det här är, jämte Heinz, spexets sanna rebell. Hon är en brutal skogsgerillamotståndsmän. En korsning mellan norrlandsjägare, fransk motståndsmän a la ’Allå ’allå ’emliga armén, samt Irländaren i Braveheart.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): Basker, stövlar, jaktgevärd, lite brittisk tweed-jaktuniform och granris.

Kungen Erik av Pommac

Svea rikets hopplöse kung. Pratar Gvevespvåk, är mesig, flamsig och adelsfjompig och gottar sig åt rikedomar och pöbelns lidande som ett barn i en godisbutik.

Utseende (såsom det såg ut i författarens huvud): Mycket krås, prål och flams.

Akt 1

Scen 1. En riktig miss(är)

Folk: Jeppen med rullen, Mor, Far

Trumpetfanfar och ridån går upp!

Ett torg i en dalaby. Det traskar runt ett femtal bybor på torget som simulerar liv och rörelse. Mitt på scenen står en jeppe med en rulle i handen från vilken han läser:

Jeppe: Kung Erik av Pommac meddelar att han tänker tillsätta en rikshövitsman. Med anledning av det flerdubblas skatterna. ”Sug på den bonnläppav” kommenterar kungen skattehöjningen från sitt pengavalv.

Musik sätter igång. Under tiden som det sjungs kommer ett par knektar med Måns Natt och Dag in och driver in pengar av folk på scenen. Heinz går runt på scenen och betar sig som Robin Hood i Disneys version. Om resurser finns kan kung Pommac gärna få köras över scenen i ett badkar fyllt med pengar också.

Skänk oss en räddare i nöden

sång: Byborna

mel.: *Poison* (Alice Cooper)

innehåll: Det är synd om oss för vi måste gå barfota genom 5 mil av snö för att komma till dasset. Vad bra det hade varit med frihet som William Wallace ville ha den. Om Zorro räddade Kalifornien varför kan inte vi räddas av en återvänd son? Även Robin Hood besjungs.

Engelbrekts mor kommer in på scenen, upprymd och med ett brev i högsta hugg. Hon går fram till Engelbrekts far och ropar.

Mor: Åh Engelbrekt! Engelbrekt! Vår son! Han har skrivit ett brev till oss! Äntligen!

Far: Sansa dig mor! En soldat hinner inte med sånt tjafs. Spöar man Hansan finns inte tid för brev och trams. Man skriver rapporter! Kort och koncist utan en massa känslösamt dravel. (*Farsan rycker åt sig brevet.*)

Och det här är en räkning dumma gumma. Två mynt vill knektarna ha, dom fähundarna.

Mor: Ackackack. Varje månad är det samma sak. Knektarna tar allt vi äger och har.

Far: Jaja, vi är myror dom är gräshoppor... (*Han tittar på papperet igen.*) Mer bränsle till brasan! Tänk vad generös Gud är! Tack Herre för det papper du skickat idag!

Far ger tillbaka papperet till mor.

Glöm inte att hänga på papperstråget istället för pelletstråget på kombipannan innan du eldar den här gången. Och lägg det för guds skull inte i oljepannan. Och ta den smala skorstenen för att behålla värmen. Och häng på termofilten för extra krut... Vad blir det till middag?

- Mor:** Aska.
- Far:** Härligt! Vaddå för aska? Vi har inte ens råd med nå'n ved. Du tror väl ändå inte att papperet räcker till en hel middag?
- Mor:** Stallet brann ner igår kväll.
- Far:** Åh, ser man på. Vilken tur att hästarna svältdog förra vintern. Gud ordnar då allt till det bästa. *(Far är nöjd och belåten.)*
- Mor:** Ja, om bara Engelbrekt kunde komma hem också...

Måns har tyst följt med knektarna när de drivit in pengar. Nu träder han in vred (går upp i falsett) när en tysk tiggare (Heinz) vägrar lämna ifrån sig pengar.

Scen 2. Ett behov av revolt

Folk: Heinz, Broder Bror, Måns, HC Andersen, Bremer

- Måns:** Vägrar du betala skatt ditt hjon!?! Vägrar du, betala, till mig, Måns, Natt, och Dag?!? VÄGRAR DU!!! Nej nu, djävl... Äändersäen: Skjut henne!
- HC:** Öh... men... Måns. Er der en god opfattelse?
- Måns:** Va? Vägrar du? *(Till Mohikkanen:)* Knekt! *(Pekar på HC)* Skjut honom!
- Mohikkanen:** Det gör jag gärna.
- HC:** Jeg mener att... er der ikke bedre att skære henne? *(gör skärande rörelse med hand eller sabel)* Deringa her krutskutterne er jo knæppe opfinde.
- Bror kommer intraskande någonstans på scenen.*
- Måns:** *(bryter ihop och skakar av frustration)* Va? Jag begriper inte ett ord ni säger. *(Stortjuter.)* Fan Äändersäen, jag vill ju bara att hon ska betala skatt! *(Måns faller ihop snyftande mot tiggarens axel och tiggaren tröstar honom.)*
- Den tyska tiggaren håller myntet framför sig lite tveksamt och är på vippen att ge Måns pengarna av ren sympati.*
- Heinz:** Verdammt! Aber, meine geld... *(müssen ich für die tågbiljetten haben.)*
- När han hör tyskan blir Måns hysterisk.*
- Måns:** Aaah! Finns det ingen som talar svenska!?! *(Stortjuter, ser myntet, stannar till och tar det.)* Åh tack! *(Blir spralligt överlycklig, tar myntet och pussar Heinz på kinderna)* min hjälte! Äändersäen, ta hennes pengar. *(Ger myntet till HC.)*
- Måns kramar och pussar HC och Heinz. Knektarna struttar ut. Mohikkanen något sämre än de andra.*
- Heinz står kvar och blir mer och mer förbannad tills hon skriker.*
- Heinz:** Verdammt noch mal. Meine geld! REVOLTIEREN!!!

Bror studsar fram med en bulle i munnen.

Bror: *(Bror mumlar en replik och tar sedan ut bullen.)* Tyst hörrö. Vill du att knektarna ska komma tillbaka?

Heinz: *(upprörd:)* Bah, der knekt ist niemands, alle, vergessen, nicht, das, der...

Bror tar tag i Heinz och drar undan henne en liten bit. Måns kommer inspringande igen och tittar sig omkring. Bror försöker se oskyldig ut och gömmer Heinz bakom sig. Heinz fåktas och boxas med osynlig antagonist.

Måns: Va? Vem sa revolt?

Bror: Vi är bara fredliga tiggare. Kollekt, bäste herrn? En liten skorpa till dom svältande, va?

Måns: Äru dum i huvet??? Jag är knekt! Jag tar från dom fattiga och ger till dom rika! Har du hört va, vilka... Äändersäen? Mohikkanen? Åh, vafan... Äändersäen!!!

Måns som blivit väldigt nervös och okaxig när han inser att han är ensam springer ut igen.

Bremer kommer in.

Bremer: Bror Brorsson, min allra käraste och äldsta vän!

Bror: Fredrika Bremer, polarn!

Bremer: Jag såg vad som skedde med det stackars barnet. Det är verkligen avskyvärt. De gemena knektarna tar sig allt större friheter för var dag som går.

Bror: Ja, man blir helt knäckt. *(Tittar lite resignerat på sin kollektmugg.)* Har du en slant till kollekten? *(Skramlar med kollektmuggen.)*

Bremer tittar på Heinz som fortfarande fåktas med Molgan.

Bremer: Men vad i all sin dar gör det stackars barnet?

Bror: Hon? Hon kanske svälter? Yrseln har tagit henne, stackars människa. Hon måste vara hungrig som en varg.

Heinz: *(På tyska:)* Grrr... grrr...

Bremer: Men det är ju förfärligt! Att vanligt folk ska svälta för att göda det glupska patriarkatet.

Bror: Ja du har rätt. Det är knappt man har råd att hålla sig mätt.

Bror tittar på sin mage.

Bremer: Nej någon borde sannerligen frambringa rättvisa åt den underprivilegerade pöbeln.

Heinz har tagit sig in bredvid dem.

Heinz: Ja, ein revolutzionen!

Bror: Sssch!!! Ditt spån! Knektarna kan höra dig!

Bror och Bremer drar undan Heinz.

Jag förstår Fredrika, men det är inte vilken Svensson som helst som kan starta en revolution.

Bremer: Det är inte längre en fråga om att kunna. Det är vår medmänskliga skyldighet att agera, Bror! Munkar, författare och... (*tittar på Heinz*) Blinda turister uppfostrade av tyska gruvdvärgar. (*Återfår fattningen och antar en hjältepose*) Vi måste alla sluta oss samman och tillsammans kräva bättring. Tillsammans är vi många och tillsammans ska vi störta patriarkatet!

Bremer blir stående med näven i luften. Bror har försjunkit något i en bit mat, men noterar så Heinz igen, slår sig för pannan varefter han presenterar sig och skakar hand med Heinz:

Bror: Men hörrö, vi har ju inte hälsat! Broder Bror Brorsson, son till Broder Bror Brorsson, bördig beledsagare av Brödätande Brödernas Brödraskap i Brösarp, Skåne. I egen bred person.

Heinz: Ich heisse Heinz, Heinz, Heinz, sehr müche Heinz

Bror: Heinz alltså. Och det här är Fredrika Bremer. (*Pekar på Bremer.*), feminist och anglofil.

Heinz: Ah, frau Bremer, hallo!

Heinz vill hälsa på Bremer, sätter kurs mot henne med utsträckt hand, missar och går vidare ut från scenen och försvinner.

Bremer: Fräulein Bremer, om jag får besvära. Jag är ogift.

Bror: (*Ropar efter Heinz:*) Hon pluggar litt.vet! (*Till Bremer:*) Det måste vara hungern.

In på scenen kommer Heinz och Andersen skakandes hand.

Heinz: Ah, fräulein Bremer! Ich heisse Heinz!

HC: Jeg heter Äendersen!

In kommer Måns halvt hysterisk med skräckblandad panik.

Måns: Äändersäen!!! Våga inte försvinna igen! (*Tittar på Heinz:*) Hej. (*Måns ser Heinz stav.*) Fin stav. (*Han tar Heinz blindstav*)

(Tar tag i HC:) Nu går vi. Mohikkanen? Amen, är hon borta nu?

Måns och HC på väg ut.

Heinz: Was? Verdammt noch mal! REVO... (...LTIEREN!!!)

Bror kommer fram och lägger handen på Heinz mun innan hon hinner klart.

Måns: Kom nu danskjävel!

Måns griper tag i HC och drar iväg med honom. Bror släpper Heinz mun.

Bremer: Hon har fullständigt rätt det stackars barnet.

Bror: Va? Fattar du vad hon säger? (*Bror och Bremer går ut med Heinz som har tagit tag i någon av de tvås kläder för att hitta vägen.*)

Bremer: Javisst Bror, min allra käraste vän, men nu finns viktigare saker att göra. Det är dags att göra slag i sak. Vi måste revoltera!

Bror: Vad är det med henne?

Bremer: Hon är blind.

Bror: Åh. Jasså!

Bror, Bremer och Heinz ut.

Scen 3. I hemmets lugna vrå(I)

Folk: Mor, Far, Måns, HC Andersen

Far in.

Mor kommer in med ett brev i högsta hugg.

Mor: Åh Engelbrekt! Engelbrekt! Vår son! Han har skrivit ett brev till oss! Äntligen!

Far: Rapport för bövelen! Soldater skriver rapport! (*Far kniper brevet.*) Ah, nu är det på riktigt! Så här står det: "Jag dödar hela dagarna i ända. Det är kul. Hansan krossas och vi har vunnit snart." Det här är vad jag kallar en militärs handstil. Raka och bastanta linjer.

Mor tittar också på brevet.

Mor: Är det tassavtryck på det nu igen?

Far: Ja, och här ligger ett fiskben!

Mor: Då kan vi koka soppa på den. Om jag nu bara kunde få ur den här mjölkfläcken också (*spottar på brevet och börjar gnugga på brevet.*)

Far: Vår son tar bra hand om oss.

Mor: Fast i förra brevet kom det en hårboll.

Måns, Mohikkanen och HC struttar in på scenen och fram till mor och far. Mohikkanen kan inte riktigt hålla takten med de andra två.

Måns: Razzia! Mitt namn är Måns Natt och Dag, och jag kommer att vara er utsugare inatt... dag. Så hosta upp kosingen!

Far: Host! (*Han hostar upp pengar som klirrar på scenen*) Varje dag, samma visa! Tjatmånsar. Pirater!

Mor: Host! (*Hon hostar upp pengar som klirrar på scenen*) Skona oss. Vi är alla moget allmoge, fattiga och klena. Slå oss inte.

- Far:** Sansa dig mor! Det är bara knektar. Hade Engelbrekt varit här hade han spöat dom hur lätt som helst.
- Måns:** Hallå! Vi står här din idiot!
- Far:** Engelbrekt, han är en riktig soldat. Medan ni fjollar runt här är han och spöar skiten ur Hansan!
- HC:** Var det han som sage det?
- Far:** Han sa ingenting om det, han bara gör det!
- Mohikkanen:** Så Hansan var bara något du sa?
- Far:** Nej, han sa det.
- Mor:** Det var Engelbrekt!
- Far:** Men han sa ingenting. Det var bara hansan
- Måns:** Vem är Engelbrekt?
- Far:** Jag.
- Mohikkanen:** Men du sa ju ingenting, sa du!
- Mor:** Nej, det är det jag försöker säga. Det var Engelbrekt!
- HC:** Deiligt!
- Måns:** Va? Vaddå ”Deiligt”?
- Far:** ...han är och krigar, mot Hansan...
- Måns:** Men kan ni hålla käften! Jag vill bara ha pengarna! Idioter!!! (*Snyftar*), jag är... jag vill ju bara... (*Stortjuter*)
- Mor:** Men stackars pojk. Engelbrekt menar inget ont. Han krigar inte för att vara elak.
- Far:** Han krigar mot Hansan för fred, frihet och den svenska vägen.
- Mor:** Den får så många rondeller.
- Far:** Varje steg framåt behandlas ingående och går flera vändor.
- Mor:** Det är den svenska modellen.
- Far:** Kurvig. (*Visar med händerna mot modern.*)
- Mor:** Runt, runt. Roterar, cirkulera...
- HC:** ...og revoltere?
- Måns:** (*Macaulay Culkin-illvrålar och rusar ut.*)
- HCs docka:** Pöbel!

Andersen ut. Mohikkanen täcker reträtten och går ut siktandes omkring sig.

Far: Vad tog det åt dom då?

Mor: Han har nog aldrig haft en mor.

Scenen släcks.

Scen 4. Jösse (tele)fånar sig

Folk: Jösse

En riktigt fånig mobiltelefonsignal ringer. En gång, en gång till, ytterligare en gång, paus, och så en sista gång. Jösse snubblar in på scenen. Plufsiga renässanskläder och tjock mage. Han fiskar precis upp en mobiltelefon.

Jösse: Jösse!

Det här är vad som sägs i andra änden av luren för att visa ungefär hur lång tid Jösses lyssnande tar: "Hej det är Karl Knutsson Bonde. Du bör veta att Ragnarök är i antågande." (hehe, skämtade bara)

Hej! Jasså är det du bonde? Vad säger du säger du? Är en storm i antågande?

Jösse går fram till scenkanten och känner efter med handen.

Det känns då inte som regn...

Jösse tittar upp utanför scenkanten och ser taket.

(Till sig själv:) Det var som sjutton... Det är ett tak där uppe. (Till telefonen:) Du kommer inte tro det här. Det är ett tak utanför...

"Det är ingen riktig storm din idiot! Det är bara ett talesätt! Pommac ska tillsätta en rikshövitsman!"

...ingen riktig storm, utan ett talesätt? Ska kungen tillsätta en rikshövitsman?

"Och idioten ska låta sätta en från pöbeln på posten. Jag skulle ju bli rikshövitsman!"

Ska han välja en man av folket till rikshövitsman istället för dig?

"Varför i helsike upprepar du allt jag säger?"

Varför jag upprepar allt du säger? Ja men annars hör dom ju inte *(Pekar på publiken.)*

"Håll ögonen öppna. Jag ska bli rikshövitsman och ingen annan. Jag vill inte veta av någon hjälte."

Sa du att det kommer en hjälte? Ja jag ska hålla ögonen öppna efter honom, du ska bli rikshövitsman och ingen annan.

"Var beredd! Adjö."

Ja jag ska vara beredd. Adjö. Och... tack så mycket. (*Jösse tittar på telefonen och gör kockotecknet mot tinningen och stoppar sedan undan mobilen.*) Rikshövitsman va? Men en hjälte, det var intressant. (*Jösse antar en pose och skådar ut över fjärran.*) Kan det äntligen vara en värdig motståndare? Äntligen en ärkefiende värd namnet som kan ge mig något att skryta om. Honom måste vi söka upp och hindra väldigt mycket. Hoppas bara jag hinner göra det innan han döör. Moahahaha... Moahahaha...

Jamen, hit med spotten för sjutton! Spotlight! Här!

Spotlight lyser upp Jösse och resten av scenen släcks.

Räkna dina dagar hjälte för snart är du döod... och jag kommer att hindra dig, innan du döör! Moahaha, moahaha!

När han är nöjd ruskar han på sig och sätter sig ner. Sedan ropar han till någon utanför scenen:

Nu kan ni visa in dom!

Det blir ljust på scenen igen.

Scen 5. Jösse (s)krattar diaboliskt

Folk: Jösse, Måns, HC, Mohikkanen

Måns och knektarna kommer in.

Måns: Måns Natt och Dag, HC Äändersäen och Mohikkanen anmäler sig!

Jösse: Vad har ni att rapportera?

Måns: Ja, öh...

Måns knuffar fram HC.

HC: Idag have vi samle in skatter bestående av syv og halvtredssindstye kronor og sytten ören, og en blindkäpp.

Jösse: Utmärkt! Vad mer? Några arrester? Någon skjuten?

Måns: (*Upprört till HC:*) Jag sa ju att vi skulle ha skjutit dom! (*Nedstämt till Jösse:*) Nej, ingen skjuten, ers – fogdis.

Jösse: Typiskt.

Måns: Men många blev ledsna.

Jösse: Ah, så ska det låta.

Måns: Vissa bölade till och med som småbarn...

Jösse: (*Upprymt*) Vilka då? (*Mer ont:*) Jag menar, vilka då?

Mohikkanen: Småbarnen.

Jösse verkar bli betydligt nöjdare med knektarna så Måns måste bara entusiastiskt tillägga:

Måns: ...och jag!

Jösse: Så ni råkade inte ut för några problem?

Måns: Njaa, inte egentligen. Det var bara ett par gamlingar som glömde betala.

Jösse: Glömde BETALA?!?

När Måns i följande replik ljuger skakar HCs docka på huvudet, och när han talar sanning, nickar den febrilt. Repliken sägs riktigt snabbt, det måste inte vara arrtickulleratt. Måns blir mer och mer förtvivlad.

Måns: Eller... vägrade betala faktiskt, det spelade ingen roll vad vi gjorde, vad vi än försökte så sa dom nej vi tänker inte betala dra dit pepparn växer sa dom, som om vi vet vart det är någonstans och som om vi har råd att åka dit, hur då, med tåg eller flygplan som om det var något jäkla tjugohundratal, elaka bönder att ställa sig på tvären, det var inte vårt fel, det var inte vårt fel! (*Gråter*)

Måns faller ihop mot Jösse och Jösse börjar trösta.

Jösse: Såja, såja, det är inget att gråta för.

Måns tar ett av gosedjuren från Jösses mage och börjar gosa med det. Jösse blir arg, stöter bort Måns och sliter åt sig mjukisdjuret.

Ge hit den där!

Måns: Vad har JAG gjort??? Dom var ju helt vansinniga!

Jösse: Varför arresterade ni dom inte?

Måns: Ja du, öh... Det hände så mycket... (*knuffar fram HC*)

HC: Deras son... Han er dødelig, livsfarlig!

HCs docka: Absolut! Jag instämmer!

Mohikkanen: Äh!

Måns: Va?

HC: Han tagte sig ensam an hele Hansan.

Jösse: Helly Hansen?

HCs docka: Nej Hansan. Det äldre paret berättade att sonen är en formidabel krigare och härförare som ensam besegrade Hansans hela flotta.

HC: Det var ren held att vi kunne undfly hel og holden!

Jösse: (*Överlycklig, till Måns:*) Är det sant? Har vi verkligen en riktig hjälte bland folket?

Måns: Titta inte på mig, jag begriper inte ett ord av vad dom säger.

Jösse: Men så kläm ur er då. (*Jösse är jättelycklig*) Vad heter denne gemene hund?

Måns: Det var något på En... Äng...

Måns knuffar fram HC. HCs docka viskar "Engelbrekt" i HC:s öra

HC: Engelbrekt [ÄÄengäälbräckt]!

Jösse: (*Står upp, vänd mot publiken.*) Engelbrekt va? Så det är ditt namn, du dalfolkets hjälte. Du är alltså den fiende jag längtat efter, min nemesi! Engelbrekt! (*Jösse gör en dramatisk pose, pausar lite.*) Jamen gå ut och hitta honom då!

Måns och HC skuttar till, Måns gör honnör och de struttar ut.

Så vi möts snart Engelbrekt, min ärkefiende, hjälte av folket. Du ska frukta mig, innan du döör. Moahaaa... Moahaaa... haha... ha... Ridå! Ner med ridån! Vafan... (*Ridån går ner.*) Moahaha... Moahahaha (*Skrattar tills ridån är för.*)

Scen 6. Engelbrekts (häd)ankomst

Folk: Engelbrekt, Puke

På scenen står en stol, ett fönster och ett bord.

Engelbrekts röst hörs från kulisserna.

Engelbrekt: Min älskade mor och far! Här i söder är striden fin.
Igår dödade jag en... Hansian?
Jag kände mig som en karl, vi skålade i vin,
Därtill rumlade vi runt på stan.
Solen skiner, önskar ni var här.
Signerat, en son som håller kär,
sin närmsta släkt
eder: Engelbrekt.

Engelbrekt kommer in på scenen i röda tights, spetsiga skor och läsglasögon. I ena armen har han en tjock bok som han använder som underlag när han skriver brev.

Engelbrekt: Är det verkligen det här mor och far vill höra?
(*Bakåt, utanför scenen.*) Pucko? Är det verkligen rätt att vilseföra?
Dessutom är det ett uselt brev utan glöd och nerv.
Hoppas min poetiska själ har mer passande ord i reserv.

Han knycklar ihop och slänger papperet och tar sedan upp ett nytt.

Mor och far, som gav mig stridsglöd
och ej att förglömma mycket stöd
för varje död jag åsamkat när frånfälle gavs.
Hansan krossades av er egen skandinav
starka och imponerande ... AH vilken neslighet!
Att ljuga så om min reslighet.
Till fjärran stränder färdades jag visst

Men hade ingen nytta av stridslist.
(*Bakåt:*) Pucko! Varför vill du att jag ska utge mig för soldat?
Du är min vägledare visst, men det ger väl inte mandat...

In kommer Puke jagandes en fjäril spelad av en dansare. Engelbrekt tittar lite på jakten, sträcker på sig, sätter händerna i sidorna, tittar sig omkring och andas in den härliga dalaluften.

Engelbrekt: Ja du Pucko. Vid anblicken av vår hembygd.
blir jag knäsvag av härlig daladygd.
Mor och far bryr sig nog inte om att jag inte skrev något brev.
Det viktigaste är ju att jag återvänt och inte uteblev.

Scen 7. Möte med fäder

Folk: Engelbrekt, Puke, Mor och Far.

In kommer modern.

Mor: Åh Engelbrekt! Engelbrekt! Vår son! Han har skrivit ett brev till oss! Äntligen!

Fadern kommer in.

Far: Pöh, fjomp, blaj, blääh. Rapport heter det! Om Engelbrekt såg oss nu skulle han skämmas!

Engelbrekt knackar på fönsterkarmen.

Mor: Engelbrekt! Äntligen är du hemma!

Mor går runt fönstret för att möta Engelbrekt, men Engelbrekt tar andra vägen. De vänder tillbaka och försöker mötas på samma sida, velar och finner tillslut varandra.

Åh förlåt min son, vi var tvungna att sälja dörren... men det viktiga är att du är här hos oss!

Engelbrekt: Ja, äntligen tillbaka till mina fäders jord.

Far: Junior! Det var fan på tiden.

Engelbrekt: Med nytt manér och rimmade ord.

Mor: Vi har varit så oroliga.

Far: Fjomp inte, jag var inte orolig. En Engelbrekt reder sig alltid!

Mor: Hur var det i kriget?

Mor pysslar om Engelbrekt och gullar med honom. I följande repliken slänger Engelbrekt handen för pannan när det passar.

Engelbrekt: Ack jag, en gemen lögnare som egentligen är fredlig...
Ack mor, säg mig anade ni det verkligen aldrig...

Far: Ja, hur var fajterna med Hansan?

Engelbrekt: Men far jag har studerat... bland annat filosofi.

Far: Tänk, min son en riktig krigshjälte! Det var det jag alltid visste.

Engelbrekt: Nej, nej, ni missförstår. Jag är fil.kand. i poesi.

Far: Soldat...

Engelbrekt: Nej jag är Student.

Far: Krigsherre.

Engelbrekt: Du har det bakvänt.

Vår son är en stridis

sång: Mor, Far och Engelbrekt (och kanske Puke)

mel.: *Far, jag kan inte få upp min kokosnöt* (Påvel Rammel)

innehåll: Missförståndet ältas och Engelbrekts få instickare i modern och faderns hyllning till krigshjälten Engelbrekt ignoreras av det äldre paret.

Mor: Nå, min pojke. Hur var det i kriget?

Engelbrekt: Det här är hopplöst, ni hör helt enkelt inte på.
Jag är en pacifist, och det har alltid varit så.
Jag skulle inte kunna kriga ens om jag ville.
Det vore att försumma mitt riktiga snille.

Far: Du menar mod och blodlust.

Engelbrekt: Känslsamhet och fredlighet.

Far: Hahaha, dina skämt haglar som fiendepilar. Puke har ju följt dig och hon svor att se till att du blev en man.

Far tar tag i Puke och kramar henne med ena armen över axlarna. Puke ser skyldig ut.

Engelbrekt: Men det är med största sedlighet
jag berättar om mitt plugg
Jag ljög förut, men skämdes i mjugg.

Mor: Såja såja lille Engelbrekt. Inte luras så där. Du har krigat, det vet alla. Det skrev du så fint om i alla brev du skickade hem till oss, din kära mor och far. *(Mor är helt lyrisk när hon tänker på det.)*

Puke kommer på sig och försöker signalera till Engelbrekt att hon har skickat breven, men ger upp ganska snabbt och viftar bort det.

Engelbrekt: Det här är ju helt hopplöst,
Ert vett har drabbats av förmörkelse
Varje argument är hjälplöst
mot er bergsfasta förnekelse
Så, nog med den här charaden
Jag ger mig av till innerstaden
hissar seglet och kastar loss
flyger fram som en albatross
till äventyrens land

med blodad tand
För sanning, kärlek, poesi och mod
ska jag visa att jag är änglagod.

Far: Blod och stridsskepp, mod och offer. Det är min son det! En riktigt stridis.

Engelbrekt: Men, men, men, men...
Nu missförstår du igen!

Far: Va? Men vad var det du sa då?

Mor: Han ska bara gå ut en stund och promenera. Starka karlar med krig i sinnet måste göra det ibland för att inte brisera.

*Alla stannar upp och tittar på den rimmande modern som helt missat det och visslar
hurtigt.*

Far: Men vad ska han då med båten till? Är det för skeppskattens skull? (*Nickar skämtsamt åt
Pukes håll.*)

Engelbrekt: Kom Pucko, min katt, så ger vi oss av.

Puke: Jag heter Puke din sillmjölke.

Engelbrekt: Innan förnekelsen blir vår grav.
Låt oss rida iväg på en dalahäst.
Så min kissekatt, vart härnäst?

Puke: Jag är er släkts äldsta och starkaste beskyddare och du kallar mig för pucko... Pucko...
(*Fnyser*). Det är därför som du aldrig blivit något annat än en akademiker!

Engelbrekt: Såklart, till det akademiska lugnets bastion!

Puke: Nej, lägg av! Det är jag som är din andliga vägledare, och jag bestämmer vart du ska gå.
Ska det vara en akademi så säger jag militärakademin.

Engelbrekt: Nej, inte regemente, till lugnet styr vår navigation.
Jag menar närmsta högskola såklart!
Där kan jag skingra allt som är oklart.

Puke: (*Armarna i kors och fnyser*) Vad har du för nytta av det? Det blir man inte rik på.

Engelbrekt: Nu beger vi oss, ledsagade av musorna

Puke: Du menar för att ledsaga masarna?

Engelbrekt: Nej... va? Jag menar... skit också.

Duon går ut. Modern går fram till fadern och håller hans hand.

Scenen släcks. Scenen möbleras om marginellt.

Scen 9. Ängelbrekt möter rebellstyrkan

Folk: Bybor (dansare), Bremer, Bror, Heinz, Ängelbrekt, Puke

Mitt på scenen står ett fönster som rebellerna kan titta ut genom. Till höger om fönstret sitter rebellerna i ett fik. Till vänster befinner sig bybor bestående av dansare. De får gärna ha några plakater.

Vi protesterar

sång: Byborna

mel.: *Internationalen* (Eugène Pottier & Pierre Degeyter, sv. text: Henrik Menander)

innehåll: Ganska kort, men karakteristisk sång och dansnummer om att pöbeln demonstrerar mot adeln. Ska få fram folkets patetiska försök till protest. Typisk svensk vanilj som försöker vara aggressiv.

Sången bedarrar, men dansarna fortsätter i tystnad gå runt i ett planlöst demonstrationståg. Bremer och Broder Bror står och tittar ut genom ett fönster. Heinz ligger över tre stolar, iförd pyjamas och med ett lakan över sig. In bland dalfolket kommer Ängelbrekt som försöker göra sig väg genom dem.

Ängelbrekt: Sådan folkmassa!
Flytta på er!
(*Greppar Puke*) Sluta tassa!
(*Till folket*) Snälla jag ber!
Om ni bara höll ihop

Puke lossnar från Ängelbrekts grepp och blandas in i folkhopan. Blir en del av den.

och inte irrade omkring,
skulle man höra era rop
under ert polska storting

Dalfolket: Han har rätt, vi måste hålla ihop.
Vi behöver en ledare

Ängelbrekt: Precis, jättebra, en tanke, inte fler
sedan väljer ni bara någon att leda er.

Puke: Vill du ge dom en ledare va? Välj honom! (*Pekar på Ängelbrekt.*)

Ängelbrekt: Va, nej, inte mej
Pucko, min katt och lakej
kom hit, vi måste ge oss av
innan hopen börjar ställa krav

Dalfolket: Led oss! Led oss!

Ängelbrekt: Ajdå, det här var inte bra,
jag skiter i min katt.
dags att dra
innan dom får fnatt!

Dalfolket: Inatt? Ja, vi reser oss i natt. Ingen mer skatt! Ingen skatt!

Det är trångt och Ängelbrekts panik stegrar.

Engelbrekt: Vi kliver i en rabatt!
Varje blomma trampas platt
Dalfolket styrs utan ratt
Nej, dom är ifatt!
Jag får panik, men rimmar glatt?
Vad händer, är jag galen skvatt???
Aaaaaah! Skit också!!!

Engelbrekt rusar fånigt ut skrikandes som reaktion på sitt sista urbota rim. Dalfolket följer efter, och mässar.

Dalfolket: Ingen mera skatt! Vi reser oss inatt! Ingen mera skatt! Vi reser oss inatt! (*Fortsätter med Leksands Stars-melodin: Åååå Ingen skatt! Hej! Hej!*)

Engelbrekt försvinner ut från scenen med dalfolket efter sig. Bremer och Bror har tittat fascinerat på skådespelet.

Bremer: Fenomenalt fascinerande. Det där, min allra käraste vän Bror, är en riktig kvinnokarl!

Bror: Äh, lägg av. Han var ju smal som en spigg. Bara för att han är spinkig tror säkert alla att han är någon sorts hungerstrejksguru. Alltså, en sann ledare kan inte vara spinkig, (*Räknar på fingrarna*) Jurist, pacifist eller hindu... ist.

Bremer: Den individen är en sann agitator! En belevad reformist! Om han bara varit av annat kön hade vår lycka varit gjord.

Bror: Jag vet inte det jag. (*Bror tar sig för magen*) Hur kan någon ta en benget på allvar.

Heinz: Revoltieren!!!

Bror: Ssch

Bremer: Även i sömnen har hon fullständigt rätt det stackars barnet.

Bror: Jodå, jag vet, men det betyder inte att jag vill ha benknäckarna instormande genom dörren. (*Ska peka mot dörren, men inser i en kort förvirring att det inte finns någon dörr.*)

Bremer: Det arma dalafolket måste enas och tillsammans resa sig mot kungens förtryck.

Bror: Jo.

Bror: Men hur ska det gå till?

Bremer: Med honom En karismatisk person, en enastående person som alla, tillsammans, kan samlas kring, men utan skelett i garderoben, kreditkortsaffärer, porrklubbsbesök och intimt samröre med systembolaget. Javisst! Nu är vi äntligen något på spåret! Vi behöver en nationalhjärte!

Uppror

sång: Bremer

mel.: *Downtown* (Tony Hatch)

innehåll: Bremers jag-vill-sång. En bön till moder Svea. Jämlikhet, ge mig bevis på människans intelligens.

Scen 10. Razzia

Folk: Bybor (dansare), Bremer, Bror, Heinz, Måns, HC, Mohikkanen

In kommer Måns & co.

Måns: Razzia!

Alla två vakna rebeller blir förskräckta. Heinz flyger upp ur sängen och gör en boxningsdans på golvet mot en osynlig motståndare. Bror ställer sig rutinerat intill Heinz, som plötsligt somnar mitt i ett danssteg och faller i Brors armar. Bror bär henne till sängen.

Nå, vad pågår här då?

Bror: Ingenting!

Måns: Ha! Lögn! Man gör alltid någonting! Det blir två kronor i böter!

Bremer: Det här är skandalöst.

Heinz: Mer mit das überheit!

Bror: Sssch!

Måns: Va???

Mohikkanen höjer geväret och siktar på Heinz.

Scen 11. Engelbrekt stöter ihop med razzian på 'emliga kaféet

Folk: Engelbrekt, Måns, Bremer, HC, Heinz, Broder Bror, Bremer, Mohikkanen

Engelbrekt in.

Engelbrekt: Halloj gott folk. Här var det visst fullsatt.
Hej på dig! (*Skakar hand med första bästa, men inte Heinz.*) Har ni sett min katt?

Måns: Men vad i helsike! Kan man inte ens få göra en razzia ifred?

Mohikkanen: Och vad ska du föreställa för schlagersjungande schismatiker?

Engelbrekt räcker fram handen till HC som i förvirringen hälsar med strumphanden.

Engelbrekt: Hej, Engelbrekt heter jag. Trevligt att ses.

Måns hajjar till vid namnet Engelbrekt.

HC: HC Äändersäen, däänsk sägofortällere.

Engelbrekt: Åh celebert, jag ska inte störa, se mig som en parentes.

HC inser att han skakar hand med sin strumpdocka.

HCs docka: Hmpf, mmf, mmmph

Engelbrekt: Åh, men förlåt.
Så jag bär mig åt.

HCs docka blir fri.

HCs docka: Aaah, luft! Din träsko! Förbannade svinulf, sotbjörn och brutus!

Måns: Få tyst på din hand danskjävel. Hörde du inte vem han sa att han var? Ta honom!

HC fångar Engelbrekt med strumphanden som börjar bita Engelbrekt. Mohikkanen siktar med geväret.

Måns: Vänta förresten! (*Han fångar HCs axel för att påkalla uppmärksamhet.*) Jösse sa bara att vi skulle hitta honom. Han sa egentligen aldrig att vi skulle fånga honom.

Mohikkanen: Skjut den här skymfen mot alla schakåmakare först och fråga sedan.

Måns: Va??? Nej, jag tänker inte dyka upp hos Jösse och få en utskällning igen. Den här gången ska det bli rätt. Släpp honom! (*Till Engelbrekt:*) Du är fri att gå.

Engelbrekt: Åh tack, du var en generös militär (*Engelbrekt tar knektarna i hand*)
men jag stannar gärna här.

HCs docka: Vafalls?!? Släpper ni honom? Ge hit honom så ska jag... Ah, aaormf, mf (*Engelbrekt och HC tar i hand.*)

Måns tar tag i HC som fortfarande håller om Engelbrekt och drar med sig honom. Engelbrekt är precis i färd med att skaka hand med HCs strumphand för att tacka och säga adjö och när Måns drar iväg med HC tappar denne sin strumpdocka på golvet.

Måns: Ni klarar er undan den här gången CSN-hjon, men nästa gång, hör ni det? Nästa gång! Moahahahaha... (*Till HC:*) Var det likt?

HC nickar. Mohikkanen letar spår vid scenkanten.

Scen 12. Engelbrekt presenteras för rebellerna

Folk: Engelbrekt, Puke, Heinz, Broder Bror, Bremer

Engelbrekt: Glad filur det där.
Inte ett dugg polisiär.

Bror går fram och tar i hand.

Bror: Hallojsan främling. Och vad häter du männe?

Engelbrekt: Gärna munkar med glasyr och en nypa farin
och några tuggor ost med pencilin

Bror: Ta mig sjutton. En karl i min smak.

Bror kramar om en förvånad Ängelbrekt.

Ängelbrekt: Lever inte ni i celibat?

Bror: Hurså? Jag trodde vi pratade mat.

Ängelbrekt: Öh... mitt rim. Jag... skit också.

Bror: *(Ruskar på huvudet.)* Men vart är mitt vett? Jag heter Broder Bror Brorsson, son till Broder Bror Brorsson, bördig beledsagare av Brödätande Brödernas Brödraskap i Brösarp, Skåne. I egen bred person.

Ängelbrekt: Åh, Ängelbrekt heter jag. *(Tittar sig omkring.)* Är det här måhända en studentkår?

Ängelbrekt avbryts av Bremer och blir stående med öppen mun i väntan på att få tala. I bakgrunden reser sig Heinz upp och börjar göra morgontoalett. Hon gör morgongymnastik, borstar tänderna, etc. med lagom många misstag eftersom hon är blind.

Bremer: Javisst. Det här är akademins hjärta! Innanför dessa väggar sås frön till framtidens omvälvande rättvisereformationer. Här kan de törstande människorna mätta sin hunger med litteraturens giganter och debatternas välkryddade näring...

Bror: ...och få en billig fika. Får jag presentera Fredrika Bremer.

Ängelbrekt: Vilken elegant dam, och retorik, men jag vill be om en sak, om jag får.

Bremer: Självklart mitt barn, lätta ditt hjärta.

Ängelbrekt: Jag behöver bevis, förstår ni båda...

Bror: Tre, men fortsatt för all del.

Ängelbrekt: ...för att mitt avtryckarfinger ej drabbats av klåda.
Mina föräldrar har fått en fix fantasi för sej,
vars botemedel det faller på mej
att få fram på nå't sätt
att ingjuta lite vett i min ätt

Bremer: Det sammanfaller högst lägligt med vår egen ringa ambition. Vi behöver innerligt en tapper härförare i vår kamp mot den genomruttna jarlen. Om ni med er charm och karisma lyckas uppvigla massorna att följa oss ska vi göra allt i vår makt att hjälpa er med edert problem.

Scen 13. In spatserar en Jeppe med en rulle

Folk: Ängelbrekt, Puke, Jeppe med rulle, Heinz, Broder Bror, Bremer

En trumpetfanfar ljuder och in kommer Jeppe med rulle. Även Puke kommer instrosande.

Jeppe: Studenter! Kungen letar fortfarande efter en folklig rikshövitsman. Och för att glädja alla som lever i tyngande överflöd har en ny och effektivare bidragsrevision trätt i kraft!

Bror: Lakej!

Jepp: Studenter! Det är enkelt! Numera utgörs studiebidraget av en tredjedel av för lite av en fast summa och två tredjedelar av ingenting som ett lån ni aldrig kommer att kunna betala tillbaka och när studierna är slut betalar ni för hög skatt så att ni kan få för låg pension vid för hög ålder. Det finns nu också blindstavsskatt och en extra skatt om ni är rebell.

Heinz: Verdammt! Ich visste det. Dom bist aus für uns!

Bremer: Sssch! De gemena knektarna kan stå var som helst och tjuvlyssna med sina små, ondsinta öron.

Puke går fram till Engelbrekt.

Puke: Vad har du gjort för dumt medan jag var borta?

Engelbrekt: Där är du ju, Pucko, min katt.

Puke: Jag heter Puke. P-u-k-e. Puke. Varför försöker jag ens? Hur som helst har vi några saker att reda ut.

Engelbrekt: Utmärkt, låt höra't.

Puke: Jag är ju din andliga vägledare...

Engelbrekt: Öh, jaha är det så det heter det du gör och inte spirituellt beledsagaringenjör?

Puke: Jag var på ett väldigt dimmigt möte med din släkts förfäder, och gissa vem som fick en utskällning?

Engelbrekt: Nej.
Säg.

Puke: Jag! Jag fick en utskällning, för att du är dum i huvet. Dom säger att jag inte har skött min uppgift. Jag ska ju inte bara hänga med dig utan också vara din andliga vägvisare, och att skicka brev till dina föräldrar där det står att du krigar räcker tydligen inte.

Engelbrekt: Har du skickat brev? Det är ju förskräckligt!
Vad mer kan du ställa till, är inte det tillräckligt?

Puke: Nej, din hund! Det är det jag försöker säga. Mitt jobb är att ledsaga dig i livet, till att bli något riktigt och inte bara student. Du ska nå **politisk framgång, rikedom** och **giftermål**.
(*Puke räknar de tre sakerna på fingrarna.*) Jag måste jobba övertid.

Bremer kommer fram till Engelbrekt och Puke.

Bremer: Tappre Engelbrekt, min allra käraste vän, det är dags att göra upp en plan för vårt digra projekt.

Puke: Det är ju det jag försöker säga!

Engelbrekt: Vad ska vi göra?

Bremer: Störta det glupska patriarkatet...

Puke: Och själva ta den politiska makten?

- Engelbrekt:** Hur då? Låt höra.
- Bremer:** Vi stormar de asgamslika stormännens diaboliska möte.
- Puke:** Och stjäla deras pengar?
- Bremer:** Vad i all fridens namn inflikar du i tid och otid för?
- Engelbrekt:** Jag hoppas att det går att göra fredligt. Var hålls detta möte?
- Bremer:** Vadstena kloster.
- Puke:** Duger gott för kyrkbröllop. (*Till Bremer:*) Hej bruden, vem är du?
- Engelbrekt:** Det låter bra, kyrkan är den västerländska fredens sköte.
- Puke:** Äntligen är du på rätt spår Engelbrekt, belägra fredens sköte för ett fruktsam äktenskap. Avkomma är aldrig fel efter ett bröllop.
- Bremer:** Nu får ni så gott upphöra, kissemiss! Vad för sorts strykarkatt är det här egentligen, tappre Engelbrekt? Äsch! Rebeller, fränder! Nu beger vi oss av! Mot Vadstena kloster. Vi ska få de asgamslika stormännen att sluta sig till vår sak eller dö!

Rebellerna ger sig av ut från scenen.

Scen 14. Knektarna granskar ett fot-ografi

Folk: Måns, HC, Mohikkanen

Knektarna in på scenen.

- Måns:** Jag står inte ut. Den där Engelbrekt underminerar mitt översitteri! (*Gråter.*)
- Mohikkanen:** Skärp dig!
- HCs docka:** Aah! Jag är platt! Plocka upp mig! Här nere din fotsvamp!
- HC tittar sig omkring och ser strumpdockan på marken. Han går fram och plockar upp den. HC putsar av dockan och klappar den på huvudet varpå dockan biter honom. HC blir förbryllad.*
- HC:** Vad gør du?
- Dockan viskar något i HCs öra.*
- Måns:** (*Snyftar.*) Vad håller du på med?
- HC:** Han have fot-otgrafiskt hukommelse. (*Klappar dockan på huvudet*)
- HCs docka:** Jag hörde deras tjäbbel! Rebellererna ska till Vadstena och tvinga stormännen att gå med i revolutionen.
- Måns:** Vad?

HCs docka: ...stena.

Mohikkanen: Stena vem?

HC: Vad.

Mohikkanen: Nej, vem?

HC: Sten?

Måns: Vem?

HCs docka: Du menar Vad?

HC: ...stena?

HCs docka: Ja, Vadstena.

Måns: Vadstena? Stormännens möte? Men det är ju snart! **Vad** står vi här för då? (*paus*)

HC: Vem?

Scenen blir svart.

Scen 15. Stora män gör saker tillsammans i Vadstena

Folk: Bonde, Jösse, Sheriffen, FetMats

På scenen är en hög stormän, alla är män och tjocka.

Bonde: Härmed förklarar jag mötet öppnat. (*Bankar med klubba.*) Välkomna till detta speciella stormannamöte.

Alla: Tackar, tackar

Bonde: Jag, Karl Knutsson Bonde, är ordförande, men vi gästas också av Jösse Eriksson, den ondaste fogden i Dalom...

Jösse bockar.

Bonde: ...och en av våra lokala förmågor, FetMats, mannen med namnet...

FetMats bockar.

Bonde: ...och slutligen på besök från dom brittiska öarna: Sheriffen av Nottingham.

Sheriffen bockar.

Sheriffen: Thank you soo verry much!

Bonde: Vi har några saker att gå igenom på detta stormannamöte. Bland annat förslag till posten som rikshövitsman, men första punkten på dagordningen är vad vi ska göra med de pengar dalafolket betalar i skatt.

FetMats: Ja, vad ska man göra?

Bonde: Vi har fått in en motion med förslag. Jösse?

Jösse: Tackar.

Jösse tar sig upp på talarstolen och det enda steget upp är jättejobbigt att ta och han blir andfådd.

Jösse: (*Pustar.*)

FetMats: Ingen vidare motion det där inte!

Bonde: Låt honom anföras den först.

Jösse: Varje rike behöver sina stormän.

Alla: Såsantså sant, bra sagt. (*FetMats säger "jättebra sagt".*)

Jösse: Redigt folk som vet bättre eftersom dom har mer pengar.

Alla nickar instämmande.

Sheriffen: Han är en good speaker och lagom round.

Jösse: Därför yrkar jag på att dalabygdens nationalrätt blir en stor korv som alla i riket vet att akta.

Jösse hivar fram en falukorv som han stolt visar upp.

FetMats: Jättebravo, stora korvar åt folket. Att äta är god motion!

Applåder. Jösse kliver av talarstolen. Bonde tar plats igen.

Bonde: Nästa motion kommer från en utrikisk besökare.

FetMats: Men vem kan det vara?

Sheriffen som också är ganska stor om magen kliver upp och tar talarstolen.

Sheriffen: Hej, my name is sheriffen, don't you know. You mayby minns mig from filmer like Robin Hood – Prince of thiefes, Karlar i trikåer, eller why not spexet Robin Hood - En riktig baksmälla?

Jösse: Men gud karl, baksmälla redan? Vinet är ju inte ens serverat.

FetMats: Vin är jättebra för hjärtat. Och det utan att ens vara motion!

Sheriffen: My proposal, hursomhelst, är, don't you know, ett grand casino! There we can play away alla our slaäntaer. Jag foreslar att vi bygger om this here a kloster till ett grand casino.

FetMats: Ett casino? Vilken jättebra idé! Jättedålig motion, men jättebra idé!

Jösse: ...bättre än min korv?

FetMats: Vadslagning är ju inte jättebra för benen, men bygden behöver visa upp lite "go-anda". Får man spela go på casinot? Och måste man gå ut från casinot om patienssen går ut?

Huvudsaken är väl att verksamheten går runt, som en roulett? Eller vad säger ni? Att gå är väl motion?

Jösse: ...bättre motion än min korv?

FetMats: Gång tar jättebra på vaderna. Finns det något vadställe här?

Sheriffen: Yes, with stenar. But apparently är det lätt att halka and slå sig.

FetMats: Vadslagning? Det här med Casino var en riktigt jättebra idé! Fast det fattas något.

Sheriffen: Really? What?

FetMats: Grand Casino duger inte som namn. Jag vill ha något med lokal förankring.

Jösse: Korvmojjen?

FetMats: Korv? Nej, vad heter den där bocken? Kåre! Kårehuset ska det heta. Det är ett jättebra namn. Det ska vara falurött och ha utskänkningstillstånd. Mycket sprit ger huvudverkan med det omgivande samhället.

Jösse: Typiskt (*tittar på falukorven*), när ska det nya Kår(e)huset vara klart då?

Bonde: (*En nypa brist på tolerans för cirkusen.*) Vi har alltså enats om en motion?

Scen 16. Jättebra motion

Folk: FetMats, Jösse, Bonde, Sheriffen, Måns, HC, Mohikkanen

Mohikkanen spatserar in på scenen och är inte ett dugg andfådd. Bonde avbryts och tittar på honom.

Mohikkanen: Tjena.

Måns och HC kommer inrusande på scenen. Båda två är andfådda och dockan också.

Måns: Hejd...a... (*Pustar och flåsar.*)

Måns försöker signalera att han är andfådd och bara ska hämta andan. Han tittar på Mohikkanen som är lugnet själv.

Måns: Jag hatar dig.

FetMats: Det där verkar vara jättebra motion! Jag röstar för!

Måns: (*Pust*) Det där du. Jag råkutade i två kilometer.

FetMats: Fenomenal motion. Alla för räcker upp en hand.

Alla håller upp händerna och nickar menande.

FetMats: Någon däremot?

Måns: Va?

Alla: Håll ett tal!

Måns blir tårögd av glädje över uppmärksamheten. Han går upp till talarstolen. En kör studsar in och poserar som om de lyssnar spánt.

Måns: Jag? Å tack, tack så mycket. Även när jag var ett litet barn fanns det bara en sak som jag ville bli.

Kör: Asskisser (*hostar kören fram*).

Jag slickar gärna dina stövlar

sång: Måns

mel.: *Fångad av en stormvind* (Stephan Berg)

innehåll: Måns sjunger en glad melodi om varför han är som han är och varför man kan göra karriär som "asskisser", men inte bli ihågkommen. "Folk minns när du gör tvärtemot inte när du försöker vara till lags. Fast med lite tur blir jag berömd på någon annans förtjänst."

När låten är klar tar Måns tacksamt emot applåderna. Bonde kliver upp och skakar Måns hand.

Jösse: Så Måns var är Engelbrekt någonstans?

Måns: Engelbrekt?

Fler applåder och Måns tackar.

Måns: Tack, å tack. Jag är inte värdig - jodetärjag. (*Han vänder sig till Jösse som tålmodigt väntar på besked*) Vaddå? Skulle jag ta med honom hit? Men du sa ju... (*börjar snyfta lite*) Varför sa du inte det? Nu är han är på väg hit i alla fall...

Jösse: Utmärkt.

Måns: ...tillsammans med dalabönderna för att slita stoppningen ur er. Dom ska få er att gå över till deras sida... tydligen.

Chockad tystnad.

(Lite skyldigt:) Om ni skyndar er kanske ni hinner fly.

Scen 17. the Dalk(arls) force

Folk: Måns, Engelbrekt, Puke, Bonde, Jösse, Sheriffen, Bremer, Heinz, FetMats, Bror, HC, Mohikkanen

Bremer: Till attack!

Instormande på scenen kommer Engelbrekt, Bremer, Bror och Heinz. Heinz fortsätter gå rakt fram och ut på andra sidan scenen.

Dags för er asgamslika stormän att betala tillbaka för allt lidande ni åsamkat det bördiga Dalarna! Ner på knä!

Engelbrekt: Sådan passion och ändå tar hon det kallt.

Det där är en riktig kvinna trots allt.

Bremer: *(Till Engelbrekt:)* Tack tappre Engelbrekt, men det har inte riktigt med saken att göra. *(Till stormännen:)* Ni asgamslika stormän har levvt likt ohyra av dalfolkets omänskliga slit! Nu är det dags att betala tillbaka!

Sheriffen: Take from the rika och give to the fattiga? Men, that is just hädiskt, don't you know? Det skulle jag aldrig tillåta. *(drar en puffra)*

Jösse: Ja vi är stormän, större än er. Och fler!

Jösse ställer sig och puffar upp magen mot rebellerna. Resten av stormännen faller in. Knektarna står och tittar på, men tydligt på stormännens sida av spelplanen.

Bror: Är det där stort? Det där är inte stort. Det här är stort! *(Sheriffen släpper förskräckt puffran.)*

Bror studsar fram och han är faktiskt bredare än vad stormännen är och alla stormän blir djupt imponerade. De faller på knä inför storheten. Bror hittar Falukorven.

Sheriffen: *(Till Bonde som hamnat bredvid honom:)* What do you know, what magnificent munkar ni have here in Sweden. What ar hemligheten?

Bror: Åh, det du. Vispa ihop ljummen mjölk och jäst. Tillsätt mjöl, ägg, salt, socker och smält smör. Forma munkarna och jäs i ugnen, sedan friterar du dom i kokosfett. Och sist fyller du munken med äppelkompott. Friterad munk med äppelkompott... mm... slurp! *(Bror gnider sig om magen. Bremer har tittat på honom med akut skeptisk uppsyn.)*

Sheriffen: Oh, thank you, that I shall berätta för våra munkar medan vi tuck-tar dom.

Bremer: Nej du, Jösse, det är vi, och inte ni, som är flest! Ta en noggrann titt ut genom fönstret, och skåda vreden hos en hel bondehär.

Engelbrekt tittar ut från scenkanten.

Engelbrekt: Ojdå, varför gör sig alla dom här bönderna besvär? *(Visar att han menar publiken.)*

Bremer: Den stackars pöbeln följer dig tappre Engelbrekt, genom allsköns faror som ställs i deras väg vadar de likt tryffelsvin i dina fotspår. Ditt rykte har spridit sig vida och nu har du din egen bondehär här.

Engelbrekt: Nej, det var verkligen inte bara en bonde här.

Jösse kommer fram till scenkanten bredvid Engelbrekt.

Jösse: Åh, ni bluffar! Här finns inga bönder. Vänta ett tag. Bortom strålkastarljuset, är det något? Det ser nästan ut som små dalmaspiger och dalkullsflätor som guppar omkring därute.

Jösse ser tillslut publiken/dalahären.

Åh, hjälp! Det är ett helt dalahav!

Jösse tappar balansen och är på väg att ramla över scenkanten, men Engelbrekt fångar tag i honom.

Hjälp! Släpp mig! Han tänker slänga mig till dalfolkets högafflar och facklor. (*Tittar skräckslaget på publiken.*) Dom är vilddjur! Gör som han vill. Skriv under vad som helst. Annars är jag dödare än dödast.

Engelbrekt: Sluta sprattla och dra i mej.
Jag försöker ju bara rädda dej...

Sheriffen: (*till Bonde:*) Det där are en real bonderevoltör. Precis en sådan som Pommac borde välja till rikshövitsman, don't you know.

Puke: Det är precis vad jag försökt säga. Tjena! Puke heter jag! (*Tar i hand*)

Sheriffen: Puke? (*Det engelska uttalet.*)

Jösse: Du ljuger! Du är en blodtörstig soldat...

Engelbrekt lyckas få tag i Jösse skärp och får loss det varpå alla mjukisdjur ramlar ur.

Aaaaah! Han dödar mej! Han fläker upp min buk. Jag är punkterad! Det är så orättvist!

Engelbrekt: Nej jag försöker rädda dej...
Mej, dej, dej... vilken usel rimflätning, åt förlåt, jag (...ber...) ...skit också.

Tillslut lyckas Engelbrekt rädda Jösse. Han faller ner på knä framför Engelbrekt och alla stormän utom Bonde faller in.

Bonde tar istället Måns avsides och börjar viska och konspirera med honom i bakgrunden. Han räcker honom en yxa.

Alla: Skona oss! Vi skriver under vad som helst!

Bremer: Det är imponerande trevligt att ni vill gynna den sköna litteraturen, men handuppräknings räckert gott. Vilka är med?

Alla tre stormännen på golvet räcker upp händerna och skakar på dem.

Vi säger nej åt Ja-rlen

sång: Rebellerna med bihang

mel.: *Modern girl* (P. Jacobs & S. Durkee)

innehåll: Idag Vadstena, imorgon landet, och i övermorgon, Skandinavien, och i överövermorgon nordn, och i överöverövermorgon Europa, och i överöveröveröverövermorgon världen.

Under sången dansar de tre stormännen tafatta steg som handlar om att framhäva deras midjemått. Jösse blir retad i dansen för att han är så smal.

Ridån går ner. Bonde kommer ut medan ridån stängs och är svartklädd och ond. Efter honom kommer Måns. De går över scenen och ner på sidan. Replikerna har sagts innan de kommer av scenen.

Bonde: Nu är det dags, Måns. Den där bondnissen ska inte få ta rikshövitsmannaposten ifrån mig.

Måns: Är du säker på att han kommer att göra det?

Bonde: Det finns ingen anledning att riskera det. Döda honom.

Måns: Dåså, det ska bli ett nöje.

Bonde glider in bakom ridån. Måns stannar nedanför scenen i en nonchalant vilopose där han visslar en oroväckande melodi.

Scen 18. En tillyxad avslutning

Folk: Måns, Ängelbrekt, Puke

Ängelbrekt kommer ut från ridån. Under tiden som Ängelbrekt och Puke snackar dyker Måns upp bakom och ska till att måtta med yxan mot Ängelbrekts skalle. Under scen 18 och 19 händer det att FetMats dyker upp joggandes någonstans i salongen.

Ängelbrekt: Puke, var är utgången?
Svimmade jag under sången?

Puke: Det var bara ridån som gick ner.

Ängelbrekt: Den sista ridån? Är detta slutet?

Puke: Var inte paranoid. Huvudpersonen dör inte förrän berättelsen är slut. Och du har ju inte uppnått något av dom tre målen än. Om det inte räknas som politisk framgång att starta en revolution förstås. Hur som helst har du rikedom och äktenskap kvar.

Ängelbrekt: Och än så länge är bara halva spexet förflutet.
Ha, du har så rätt, här är Vadstenas bakre mur.
Tygklädd och grann, å vilken tur.

Måns ska precis till att hugga när Ängelbrekt vänder sig om. Måns gömmer yxan bakom ryggen.

Ängelbrekt: Åhej! Måns var det visst, eller hur?

Måns: Hej du där... rebellavskum. *(Det blir en liten tystnad.)* Öh, så... Har du gått vilse?

Ängelbrekt: Ja ett tag, men sedan hittade jag en mur.

Måns: Va? Öh, okej, så... du är en hjälte va?

Ängelbrekt: Nej verkligen inte, jag får kulturstöd.

Måns: Va? Nej, käften förresten! Det är dags för dig att bli martyr.

Ängelbrekt: Hehe, det går ju inte. Då är man ju död...

Måns: Precis.

Ängelbrekt: Men spexet är inte ens i närheten av att ta emot avslutande ovationer.
Vad är det här för uppror mot alla manuskonventioner?
Är plotten skriven av ett punkband?

Måns: Vad är det där för postmodernt tjafs? Lägg av!

Ängelbrekt: Jag ber om ursäkt, det bara... (...slank ur mig), men vad är det där i din hand?

Innan Puke hinner göra något hugger Måns ner Ängelbrekt.

Måns: YES! Där fick du din rimmande stropp! Nu kommer du aldrig att bli rikshövitsman!

Måns springer därifrån.

Ängelbrekt och Puke ensamma i mitten på scenen. Ängelbrekt på knä, Puke tröstar.

Ängelbrekt: Puke, nu dör jag ändå.
Och det innan andra akten ens hunnit börja.
Och kriget, hur ska det gå?
Och mina föräldrar, vad dom ska sörja.
Jag kan inget om att dö
Det här var ett snöpligt adjö

Puke: Det här var inget vidare Ängelbrekt Hur ska du nu imponera på din eftervärld? Och tänk på mej, som skulle få ordning på ditt liv. Hur sjutton ska det gå till när du är död?

Ängelbrekt: Ack fagra värld, som...
Jag, din poet du stjärnklara... äh skit också.

Ängelbrekt dör.

Scen 19. En blek död

Folk: Puke och döden

Det blir mörkt på scenen. Röster hörs från högtalarna. Dödens repliker är direkt plankade från filmen Det sjunde inseglet.

Puke: Vem är du?

Döden: Jag är Döden.

Puke: Kommer du för att hämta honom?

Döden: Jag har redan länge gått vid din sida.

Puke: Skitsnack.

Döden: Är du beredd?

Puke: Vaddå beredd? Han är redan död.

Döden: Nåja, det är ju ingenting att skämmas över.

Puke: Vad pratar du om?

Döden: Så säger ni alla. Men jag lämnar inga uppskov.

Puke: Är du senil eller? D-ö-d, död. Kolla han är helt schack matt!

Döden: Hur vet du det?

Puke: Känn själv! Ingen puls. Han är slapp som en fisk. Bröstkorgen rör sig inte. Han är död!

Döden: Ja, jag är verkligen en ganska skicklig schackspelare.

Puke: Whatever!

Första akten slut.

Akt 2

Scen 1. Berg(slags)- och Dalabana

Folk: Jeppe med rulle, Bremer, Bror, Heinz, Mohikkanen

Trumpetfanfar och ridån går upp!

Det är rörelse på scenen och i mitten kommer Trumpetfanfar och Jeppe med rulle in.

Jeppe: Senaste nytt: Kung Erik av Pommac meddelar...

Hög knall och scenen blixtrar röd. En bondehär kommer springande kallabalikartat över scenen när de stormar något. Hären försvinner ut från scenen på andra sidan. Bremer, Heinz och Bror som följt med blir kvar.

Bremer: Ah, jag älskar den söta doften av revolution på morgonen.

Bror: Och frukost. (*Äter på en bulle*) Att alla måste rusa så för att komma först till mattältet. Jag är alltid rustad med förnödenheter.

Bremer: Åh Bror, min allra käraste gamla vän. Nu är det så äntligen dags tillslut! För nästan två år sedan började upproret på Vadstena kloster...

Bror: Två år? (*tittar på klockan*) Det känns som högst en halvtimme.

Bremer: ...Och nu är snart hela moder Svea befriat.

Bror: Ja Engelbrekt gör verkligen ett toppenjobb. Dalafolket följer honom vart som helst. Eller hur, Heinz? (*Märker att Heinz har irrat bort sig en bit.*)

Heinz: Was ist los? (*Heinz går mot ljudet av Brors röst.*)

Bror: (*Pekar på klockan.*) Du har bott här i två år och snackar fortfarande tyska. Ta en kurs. Eller gift dig med Tjabo.

Blixtrar och knall.

Heinz: (*Slänger sig på i famnen på Bror.*) Verdammt!

Bror: Såja, lugn och fin.

Bremer: Hör du explosionerna, min allra käraste vän Bror? Det är befrielsens storm som renar Moder Svea från hennes krämpor. Dalafolket har rest sig och deras glöd brinner fortfarande stark. Tillsammans är vi starka, tillsammans är vi många och tillsammans ska vi störta patriarkatet.

Bror: Ja. Länge leve Engelbrekt.

Engelbrekt befriar Sverige

sång: Rebellerna

mel.: *Livin' La Vida Loca* (Robi Draco Rosa)

innehåll: Engelbrekt är vår hjälte, han befriar hela Sverige.

Under hela dialogen och sången har Jeppe stått på precis samma ställe, alla andra har dansat runt omkring honom. Nu när det blir en paus i de andras aktiviteter harklar han sig.

Jeppe: (*Harkel.*) Senaste nytt: Kung Erik av Pommac meddelar att Engelbrekt blivit ny rikshövitsmannen. Allt är frid och fröjd och ni kan sluta revoltera. Engelbrekt kommer att hålla tal till pöbeln inom kort och berätta om den nya skatterevisionen.

Det mumlas lite i leden.

Bror: Engelbrekt som rikshövitsman? Hur gick det till?

Heinz: Bah, ein förräderin!

Bror: Förrädare? Du skämtar! Engelbrekt är en hyvens och rakryggad kille. En god och helbakad figur. Vålstekt och flamberad i rättfärdighetens flammor. Som en god rådjurssadel i vodka marinad.

Bremer: Bror, min allra käraste vän. En sak har besvärat mig en yttepytte liten smula. Det är faktiskt också nästan två år sedan jag såg tappre Engelbrekt sist.

Bror: Vad pratar du om? Han har ju lett kriget.

Mohikkanen: Ja han är väl och dödar adelsmän i fronten?

Bremer: Men min djärve Mohikkanen, det här är fronten.

Mohikkanen: Han kanske tog en annan väg (*Visar med händerna hur de gått tillsammans och sedan vikt av åt olika håll.*) och är på den andra fronten.

Bror: Y-fronten? (*Till Bremer:*) Sluta hänga läpp nu. Har du inte sett Engelbrekt på två år så har du ju i alla fall chansen snart. Han skulle ju hålla tal.

Bremer: Jag befarar att det inte blir så enkelt, min allra käraste vän.

Bror: Ryck upp dig kvinna! Solen skiner, livet leker och vi har vunnit. Hela Sverige är fritt!

Mohikkanen: Och Suomi!

Bror: Va?

Mohikkanen: Mitt land!

Bror: (*Till Bremer:*) Kan du förklara igen vad hon gör här?

Mohikkanen: Dödar knektar!

Bror: Du är en knekt!

Mohikkanen: Vaddå? Din jäkel!

- Bremer:** Bror, min allra käraste vän, det är allas demokratiska rättighet att ändra sig. Hon har inte varit med knektarna på över ett år.
- Bror:** En gång knekt, alltid knekt! Hon kan ju inte hålla på och byta sida hur som helst. Speciellt inte utan en vettig förklaring.
- Mohikkanen:** Kungen dödade hela min familj.
- Bror:** (*Till Bremer:*) Hör du på henne. Det låter som en dålig film.
- Mohikkanen:** Nu är jag den sista kvar.
- Bror:** Den sista Mohikkanen?
- Mohikkanen:** Jaa, och? Ska jag fritera dej din sabla pösmunk?
- Ljuset släcks.*

Scen 2. "Engelbrekt" håller tal

Folk: HC, Mor, Far, Bror, Bremer, Heinz, Jösse, Måns, Mohikkanen, Bönder

Ljuset tänds. På scenen är det en dockteater. Där finns knektarna och rebellerna samlade runt dockteatern. Bror har en blåtira och tröstäter på någonting. Trumpetfanfar och en docka med dalapage kommer upp i dockteatern.

- Dockan:** Hej gott folk, det är jag som är Engelbrekt. Jag är såå fisfin i kanten. Pöbeln har vunnit! (*folket applåderar*) Ni är en underbar publik, speciellt du tanten. När jag var på besök hos kungen så sa han: Engelbvekt, du, kan vi inte bara vara sams? Jag ger dej en massa makt och så kan du hjälpa pöbeln bäst du vill. Sen sa han något annat trams.
- Det duger väl va, sa han. Å jag sa ja, för fasen, det var skitbra. Så skålade vi, jag tog en hojt och kungen som är fjompig, va (*brett aa*), tog ett alkoholfritt alternativ i magnumflaska. Å det var det. Nu kan ni gå hem, upproret är över. Nä vänta det var en sak till, var det. Kung Erik av Pommac flerdubblar skatterna. "Sug på den bonnläppav" kommenterar kungen skattehöjningen från sitt pengavalv.
- Mor:** Åh Engelbrekt, han är så stilig. Tänk att få se min lilla parvel bli viktig politiker.
- Far:** Det är min förtjänst. Det var jag som fick iväg honom till kriget. Tänk bara om han börjat plugga istället. Då hade han säkert fallit offer för någon gemen odåga i någon gränd, utan en chans att försvara sig.
- Mor:** Och nu står han där, min lille pojk. Våldigt liten faktiskt. Vad liten han har blivit.
- Far:** Du inbillar dig. Hur skulle det ha gått till? Har han krympt i tvätten?
- Bror:** Är du inte glad att se honom då?
- Bremer:** (*Tar Bror avsides.*) Bror, min allra käraste vän, det är något som är skumt med den här Engelbrekt.

- Bror:** Tja, han kanske ser lite kortare ut.
- Bremer:** Jag kan inte placera det, men det är definitivt något som är annorlunda.
- Mohikkanen:** Färgen kanske? Men vad väntar du dig? Det har ju gått två år.
Bremer går fram till strumpan.
- Bremer:** God dag tappre Engelbrekt, det var inte igår vi råkades sist du och jag.
- Dockan:** Å vem är du?
- Bremer:** Det är jag, Fredrika Bremer, tappre Engelbrekt.
- Dockan:** Jajustja. (*Tittar ner mot HC*) Vad pratar hon om?
- Bremer:** Men Engelbrekt, varför är du så liten?
- Dockan:** Varför är du så stor?
- Bremer:** Du är inte Engelbrekt. Du är en strumpa! (*Bremer drar av dockan från HCs hand.*)
Bedragare!
- Mor:** Men han har ju inga kläder!
- Far:** Klä på dig pojk! Du skämmer ut oss! (*Till mor:*) Jag kan se löpsedeln framför mig: Känd krigshjälte blir framgångsrik politiker, håller tal och blir naken. Far dör i skam med näsan i en tallrik näringsrik aska. Modern säljer huset och gifter sig med en Hollywoodstjärna.
- Dockan:** (*Som numer bara är HCs hand*) Aaah! Jag är naken.
- Måns:** Vad håller du på med?
HC reser sig upp.
- Jösse:** Det är ingen bedragare. Det är den riktige Engelbrekt, titta bara. Ingen behöver revoltera mer.
- Mohikkanen:** Det är en strumpa.
- Jösse:** Vad har ni för bevis?
- Bror:** Strumpan! Det är en strumpa!
- Jösse:** (*Tar upp strumpan*) En strumpa är väl inget bevis, bevisbördan är full av håll.
Måns tar tag i Jösse och tillsammans är knektarna på väg ut.
- Måns:** Det där var patetiskt Jösse. Alla såg att det var en strumpa.
- Jösse:** Jag vet. Det är Engelbrekts fel. Jag är punkterad! Det är så orättvist!
Knektarna ut. Kvar står rebellerna
- Bremer:** Men om det var en neslig bedragare, var är den riktige Engelbrekt?

- Bror:** Bra fråga. Han kanske är på lunch?
- Bremer:** Det tvivlar jag dessvärre på. Och jag är icke heller ensam verkar det som.
- Bror:** Vad menar du?
- Bremer:** Ser du inte, Bror, min allra käraste vän? De arma bönderna, de tvekar. För första gången i detta erbarmerliga krig tvekar bondehären. Knektarna håller på att knäcka vårt segertåg med en diabolisk krigslist. Vi måste gå till djupet med det här. Ängelbrekts frånvaro kommer att vara det som faller vår sak. Hitta honom Bror, ta reda på vad som hänt honom och rädda oss allihop!
- Bror:** Varför ska jag ta mig an fallet, med den försvunna Ängelbrekt?
- Bremer:** Du är ju munk, min allra käraste vän.
- Bror:** Det är väl ingen Umberto Eco-roman heller?
- Bremer:** Ta Mohikkanen och Heinz, de kan bistå dig medan jag kontemplerar över de upprivande händelser som skett idag. (*Håller sig för pannan med handryggen.*)
- Mohikkanen:** Ska vi bli några satans detektiver va? Får vi hålla brutala förhör och bugga dom?
- Bror:** ...och äta munkar.
- Bremer:** Nej bevara mig, det måste skötas med klass och finesse. Jag tillåter varken misshandel eller kannibalism.
- Mohikkanen:** Satans mesar! Vi ska skjuta alla brottslingar vi kommer åt! Nu blir det älgjakt!
- Heinz:** Elk? Aah, ein safari, gut, gut. (*Plockar upp en kikare*)
- Bremer:** Icke min djärve Mohikkanen, ni måste börja med stillsamma förhör. Väcker vi för mycket uppmärksamhet kommer bondehären att förstå att något galet har skett. Det kan vi icke riskera.
- Bror:** Ska vi inte väcka uppmärksamhet, vem ska vi då förhöra?
- Bremer:** De asgamslika stormännen lovade oss att samarbeta.
- Bror:** Sa dom ja, men Jösse är knekt, Sheriffen for hem till Ängeland och Bonde är någon sorts rådgivare till kungen.
- Bremer:** Men den korpulente FetMats då?
- Bror:** Skämtar du? Han är inte tjock, det här är tjock. (*Tar sig om magen och hoppar omkring lite grann.*)
- Scenen blir släckt.*

Scen 3. Evik av Pommac och en Bonde

Folk: Pommac, Bonde

- Pommac:** Åh situationen är outhärdligt nervös. Är icke knektarna tillbaka snart? Karl Knutsson Bonde, vår trogne rebellbekämpare, avlägg rapport.
- Bonde:** Det finns inget att tillägga, ers nåd. Knektarna försöker lura rebellerna med er idé om att utnämna HCs hand till rikshövitsman.
- Pommac:** Inte hans hand, Engelbrekt!
- Bonde:** Och när den riktige Engelbrekt hör om det kommer han att komma rusande för att avslöja förrädaren, och då fångar vi honom. Detta istället för att göra någon som är värd det till rikshövitsman.
- Pommac:** Hihi, jaa, vi är så smarta! Men kan dom icke komma någon gång?
- Bonde:** Tålomod, ers nåd. Mycket kan fortfarande gå fel.
- Pommac:** Hihi. Det är genialiskt. Pöbeln är så korkad. Dom kommer aldrig fatta att det är en strumpa. Det här måste vi fira!
- Bonde:** Fira vad, ers nåd?
- Pommac:** Min suveräna idé. *(Erik börjar plocka fram partyhattar och ballonger.)*
- Bonde:** Ska vi inte höra om dom lyckades först, ers nåd?
- Pommac:** Äh, var inte så negativ Bonde... Det behövs något mer till festen. Kanske ska vi ha dalatema? Vad sägs om dalahästar? Små söta dalahästar som alla rider omkring på. *(Erik rider omkring på en inbillad häst.)* Ja, och kvutsippar!
- Bonde:** Vad är en kvutsippa... ers nåd?
- Pommac:** En sorts blomma, som inte är en växt, men har liksom spröt och krusiduller, och sådana här kurviga blad *(Försöker illustrera)*, men som... äh, vi tar serpentiner istället.
- Bonde:** Ni menar kurbitsar, ers nåd.
- Pommac:** Nej Bonde, serpentiner.

Scen 4. Bönder, Pommac och knektar

Folk: Bonde, Pommac, Jösse, Måns, HC

Jösse, Måns och HC in. Måns har stora hörselkåpor på sig.

Jösse: Jag är punkterad! Det är så orättvist!

Måns lyfter på ena örat.

Måns: Va?

Jösse: *(Snyftar.)* Jag är punkterad. *(Måns släpper glatt hörselkåpan över örat igen mitt i ordet.)*

Måns: *(Skrattar)* Bästa uppfinningen sedan tumskrubarna. Eller hur Äändersäen?

HC: Jä.

Måns: Va?

Pommac: Fall på knä inför er konung.

HC och Jösse faller på knä.

Måns: (Skrattar) Din imitation är verkligen klockren Äändersäen. Jag är Engelbrekt... (Skrattar)

Pommac: Hälsa på er konung.

Måns: Kommer ni ihåg hur cool jag var på stormannamötet? Jag sjöng vassaste sången.

Pommac ställer sig bredvid Måns.

Pommac: Presentera er karl! Presentera er!

Måns börjar sjunga början på sin sång. Han vänder sig om och ser en vansinnig Pommac. Måns blir skräckslagen och hoppar till.

Pommac: Presentera er! Presentera! Presentera!

Måns: (Lyfter på hörlurarna.) Va?

Pommac: PRESENTERA ER!

Måns: (Rädd.) Vad har JAG gjort???

Pommac: (Till Bonde:) Han är ju imbecill!

Måns: (Upprörd) Vad har jag gjort? (Förkrossad) Vad är det här? Jag trodde alla skulle älska mig när jag hade ihjäl... (den där poesifjanten Engelbrekt.)

Bonde drämmer en klubba i huvudet på Måns.

Bonde: Oj, jag slant.

Pommac: Hade ihjäl vem? Vem pratar han om? ...Hittade dom den där Engelbrekt.

Bonde: Nej, ers nåd.

Pommac: Typiskt. Det hade varit så bra om han haft ihjäl Engelbrekt. Den där Engelbrekt är verkligen ett problem.

Bonde: Ja, ers nåd. Vi gör allt för att fånga honom.

Pommac: Man skulle nästan kunna tro att du inte sköter ditt jobb, Bonde. Att du rentav låter den där Engelbrekt löpa fri.

Bonde: Ja, ers nåd.

Pommac: Nejdå Bonde, jag skämtade bara, men vad trist att ni inte fångade honom. Vad ska jag nu göra med dalahästarna och kvuttsipparna?

Pommac struttar ut.

Scen 5. Bondes plan klargörs.

Folk: Bonde, Måns, HC, Jösse

Måns vaknar till liv.

Måns: Aj! Varför slog du MIG i huvudet?

Jösse: Ja, varför slog du HONOM och inte mig?

HC: Ja, I kunne banke både Lille Claus og Store Claus?

Bonde: Håll käften allihop!

HCs docka: Om man inte har någon käft å prata med då?

Bonde går fram till HC sliter handdockan av honom slänger den på marken och stampar på den.

HCs docka: Aj.

Bonde: Kungen får inte vet att Engelbrekt är död eftersom han tyr sig till mig så länge Engelbrekt lever.

Måns: Men Engelbrekt ÄR ju död!

Bonde: Men det vet inte Pommac, och det vet inte någon annan heller.

Måns: Men om du har mer nytta av honom levande, varför ville du att jag skulle döda honom?

Bonde: Därför att han annars skulle ha blivit rikshövitsman.

Måns: Men nu blev ju HCs hand rikshövitsman istället.

Bonde: Ja, eftersom Pommac är en idiot.

Måns: Men skulle han inte välja någon annan till rikshövitsman om Engelbrekt var död?

Bonde: Jo det skulle han, men då skulle han välja någon om folket gillar.

Måns: Inte dig?

Bonde: Han väljer mig om han tror att han behöver mig, vilket han gör om Engelbrekt lever.

Måns: Men hade inte det varit enklare om Engelbrekt inte var död?

Jösse: Bonde vet säkert vad han gör.

Måns: Tyst! Jag är så jäkla besviken på dej. Här har jag gått och sett upp till dej och så var du bara en jäkla rövslickare du också.

Jösse: Det är inte mitt fel. Engelbrekt punkterade mig!

Måns sätter på sig hörselskydden. Här har HC hunnit plocka upp sin strumpa.

Måns: Lallallala

- Bonde:** *(Vrålar högt och lamporna blixtrar)* SLUTA!!!
- Jösse blir livrädd skuttar upp i luften och springer bort till sidan av scenen där han gömmer sig.*
- Måns:** Okej, det där hörde jag.
- Bonde:** Jag lät döda Engelnbrekt eftersom han besvärade mig.
- Måns:** *(Måns fattar piken:)* Ah! *(Han räcker hörselskydden till HC som tittar lite fundersamt och sedan sätter på sig dem.)*
- Bonde:** Jag behöver Engelnbrekt i livet för att kunna bli rikshövitsman, men död för att inte han ska bli rikshövitsman.
- HCs docka:** Det låter vattentätt.
- Bonde:** Det var så sant Andersen, hur gick det med bedragandet? Andersen? *(Varken dockan eller HC reagerar.)* Var det någon som genomskådade det, Andersen? Andersen!
- HCs docka:** *(Knackar på HC)* Öj HC, han vill dej något.
- HC:** *(Tar av sig hörselkåporna.)* Va? Va sige du?
- Bonde:** *(Till alla knektarna:)* Var det någon som avslöjade dockan?
- Måns:** Ja.
- Jösse:** Men dom vet ännu inte att Engelnbrekt är död.
- Bonde:** För mycket står på spel. Att en ensam man som Engelnbrekt kunde orsaka huvudbry för landets smartaste man.
- HC:** Hvem?
- Bonde:** *(Skrattar oförstående till lite grann.)* Jag... såklart. *(Skakar på huvudet och samlar sig igen.)* Det är tur för oss alla att Engelnbrekt är död. Nu får vi bara hoppas på att kung Pommac inte kommer på det.
- Måns:** Du vet att det där låter krångligare för varje gång du säger det, va?

Scen 5. Ängelbrekt i himmelen

Personer: Engelnbrekt, Puke, Sheriffen

Tom scen. Det kan vara lite harpmusik i bakgrunden. In kommer Puke jagandes en ängel spelad av en dansare. Engelnbrekt kommer in ätandes på en smörgås med vitt bredbart pålägg.

- Engelnbrekt:** Det är verkligen himmelskt gott, men jag önskar att det även fanns annat i kylan. Puke, på senare tid har jag funderat så smått. vore det inte trevligt om också Bremer var en del av kalkylen?

Sheriffen in.

Sheriffen: Håller du på och klagar nu again? Have you inte läst the rules? Inget självömkan är tillåtet och everything annat ska göras med måttfullhet.

Engelbrekt: Jag är verkligen hemskt ledsen.
Jag vet allt för väl att det är på det viset.
Men jag undrar, vad är oddsen,
för att finna sheriffen av Nottingham i paradiset?

Sheriffen: Jag gör mitt jobb you know. Besides är jag ju ängelsman. Behave now så att jag inte behöver ta i med hårdhandskarna.

Sheriffen ut.

Engelbrekt: Det var nära att jag föll offer för lagen.
jag måste skärpa mig så att jag inte blir bestraffad
Pucko, du får se till så att jag håller mig i kragen.
eller vingarna, med tanke på hur jag är förskaffad.

Puke: Jag kan inte begripa att du gick och dog.

Engelbrekt: Jag kan inte hjälpa att döden är så definitiv.
Å andra sidan är den då heller inte repetitiv.

Puke: Och nu måste jag vara barnvakt åt dig utan att få något för det. Bara gnäll och föreläsningar om hur Bremer "allt var en bra kamrat ändå".

Engelbrekt: Men det var hon. Dessutom står det här i hennes biografi... (*viftar med biografien*)

Puke: Ge upp! Förhållanden på distans har aldrig fungerat. Det tar alltid slut andra terminen.

Engelbrekt: Döden har sina brister, det här ju är brie. (*Håller upp mackan med Philadelphiaost.*)

Jag är en Ängel-blues

sång: Engelbrekt

mel.: *Send me an angel* (Scorpion)

innehåll: Engelbrekt sjunger om hur ensamt det är i paradiset.

In stormar Sheriffen.

Sheriffen: What the Nottingdamn gör du? Det där var den värsta formen av självömkan och måttlösaktighet jag någonsin sett!

Engelbrekt: Men jag kan inte rå för vad jag känner.

Sheriffen: Enough! Härmed straffas du med ett fall. Du förvisas från paradiset tills du lärt dig vad måttfullhet är. Du blir en fallen ängel med omedelbar verkan.

Engelbrekt: Fallen? Men hur ska jag ramla...

Engelbrekt går mot Sheriffen, snubblar och faller med lite ljudeffekter. Scenen blir svart.

Engelbrekt: Skit också...

Scen 6. En fallen Ängelbrekt

Personer: Engelbrekt, Puke, brevbärare

Sceneriet byts ut, men Engelbrekt ligger kvar. Det är en kyrkogård med gravsten. Engelbrekt ensam på scenen. Det kommer in en brevbärare som ställer sig vid Engelbrekts kropp och väntar.

Engelbrekt: *(Vaknar)* Hej. Du verkar sakna vingar?

Brevbäraren överlämnar brevet.

Engelbrekt: Vad är det här för brev du bringar?

Brevbäraren ut.

Engelbrekt: Återbetalningskrav från CSN?
Mitt lik har ju knappt tinat än.

Puke in.

Puke: Engelbrekt! Jag kar kollat runt. Vi är tillbaka i Dalarna.

Engelbrekt: I Dalarna? Då måste vi så fort som möjligt besöka Fredrika. *(Tittar och pekar i biografen.)*
Fast här står det att hon inte alls ledde några bönder som var segerrika.

Puke: Lägg ner den där! Fattar du inte? Det betyder ju att vi kan fixa dig.

Engelbrekt: Va? Du får nog ta det där igen.

Puke: ...politisk framgång, rikedom och giftermål *(Puke räknar med fingrarna.)*

Engelbrekt: Och måttlighet, ålagt av himmelen.

Puke: Jaja, en sak i taget.

Engelbrekt: Då uppsöker vi Fredrika först så jag kan få hennes autograf.
Tänk att jag fick den chansen för ett brott mot en paragraf.

Engelbrekt och Puke börjar gå ut.

Puke: Autograf? Jag trodde du var kär...

Engelbrekt och Puke ut.

Scen 7. Hos FetMats

Personer: Mohikkanen, Bror, Heinz

Ridån är nere. Mohikkanen smyger fram och antar eldställning vid scenkanten. Krälar fram litegrann. Spanar. In kommer Heinz med kikare och blåser i ett älgrörluta. Hon kommer fram bredvid Mohikkanen.

Mohikkanen: Inga fiender i närheten!

Bror: *(Utifrån scenen)* Är du säker?

Mohikkanen: Ja, din mes...

Heinz: *(Heinz använder älgbröltutan:)* BRÖÖL

Bror kommer in entusiastiskt. Han håller i en låda kakor.

Bror: Messmör?

Mohikkanen: Nej, din mes, mes.

Bror: Är det verkligen här han bor? I en grotta?

Bror knackar på.

Hallå! FetMats, är du hemma. Vi kommer väl inte mitt i maten?

Inget svar.

(Till Heinz:) Han kanske vispar grädde och inte hör oss?

Heinz: Brööö!

Scen 8. Brorslotten

Personer: Mohikkanen, Bror, Heinz, FetMats

FetMats sticker ut huvudet genom ridån.

FetMats: Ssch! Det är en massa sten här. Det kan rasa! Vad är ni för ena? *(Ser Brors låda med kakor.)* Är ni flickscouter? Vad är det där då? Kakor, nej bevara mig, det är inge vidare nyttigt dä inte. Jag måste bevara min ungdom. Men nu är jag ju jätteartig. *(Han skakar hand med allihop.)* FetMats! FetMats, FetMats. Kom in vet ja!

Bror: Orkar han inte få i sig en ynka kaka ens? Så mätt kan man väl aldrig bli?

Mohikkanen: Hade inte vi träffat honom förrut?

Bror: Han har säkert tappat minnet för att han inte får i sig nog med mat.

FetMats: Men kom in då! Det finns jättegott om plats.

De går in i FetMats hus. Ridån går upp, men rollerna fortsätter prata.

Heinz: Ah ein grotta! Sehr gut. Dumbkopf, Glücklich, Gesundheit? Wodann bin sie? Hallo? Gesundheit?

Heinz traskar iväg in i grottan.

FetMats: Ni får ursäkta om det är lite rörigt, men Tina, jag menar pigan... städerska... lokalvård... öh, sanitetsteknikern är bara här var tredje dag.

I FetMats lya är det en fåtölj med dropp bredvid, ett tält, medicinflaskor på golvet och träningsutrustning.

Bror: Fin grotta.

FetMats: Tack. Jag satsade på något som var jättetåligt, och som hade en sorts bohemisk charm. Men jag har skickat in ansökan till Room Service. Du vet, kanske blir det limefärgade tapeter här. Det skulle vara något det, C-vitamin i väggarna. Det gäller ju att få i sig näring.

Bror: Ja du håller dig i form. Du har inte åldrats en dag sedan vi sågs sist. Snarare tvärtom.

FetMats: Det hänger helt och hållet på motionen. Motionen och den nya kravmärkta dieten jag går på. Och järnvitriolpiller. Men framförallt fettsugning. Jag genomgick en jättebra Extreme Makeover vet ni! Dom sög ut hela magen och sedan sydde dom ihop skinnet och borrade i näsan och så kammade jag håret. *(FetMats har gestikulerat vilt för att illustrera ingreppen.)*

Bror: Allt det där måste ha kostat en förmögenhet.

FetMats: Ja, men jag är jätterik nu. Jag vann storkovan på en brorslott!

Bror: Brorslotten?

FetMats: Jackpot, tre lika. 25 kr i månaden skattefritt i 25 000 år.

Bror: Då måste du se till att bli välkonserverad genom åren.

Mohikkanen: Sluta prata strunt! Slå dig ner storman så ska vi knäcka lite information ur din spröda skalle.

Bror: Lugn, kom ihåg vad Fredrika sa. Vi ska bara förhöra honom.

FetMats: Förhöra? Det låter ju jättespännande.

Mohikkanen: Vad gjorde du när Engelbrekt försvann?

FetMats: Motionerade.

Mohikkanen: Är du säker?

FetMats: Nej, jag vet inte, jag chansade bara. Jag motionerar ju alltid.

Bror: Nej Mohikkanen, du frågar fel. *(Till FetMats:)* Vet du var Engelbrekt är nu?

FetMats: Är inte han död?

Bror: Död? Jo det kan du ju inbilla dig, hohohoho.

Heinz: *(Håller upp en repände hon hittat.)* Tot [tåt]?

FetMats: Men jag såg någon döda honom.

Mohikkanen: *(Är på väg att flyga på FetMats:)* När då din sjuka sjöshanghaiade sköka? Ut med det eller jag skjuter dig!

Bror: *(Bror håller tillbaka Mohikkanen.)* Låt mig fråga ut honom.

- FetMats:** Schack! Det var något om schack!
- Bror:** Va?
- FetMats:** En knekt högg Engelbrekt i ryggen med en yxa och sedan blev han schackmatt.
- Bror:** Var han utmattad? Var det av hunger?
- Mohikkanen:** Yxa pucko! Yxa. Yxikaxi. Fråga vem det var.
- Bror:** Såg du vem det var?
- FetMats:** En knekt, men det viktiga var att han inte var ensam.
- Bror:** En knekt va? Är det något du vet något om Mohikkanen?
- Mohikkanen:** Lägg av! Fråga vem den där andra var!
- Bror:** Vem var den där andra?
- FetMats:** Det var en jätteblek man i svart kåpa och med lie på axeln.
- Mohikkanen:** Vad hette han? Fråga det!
- Bror:** Vad heter han?
- FetMats:** Ingen aning. Nej vet ni vad, nu är det dags för min skönhetsömn. Jag har ett syrgastält här bak om ni vill ta en titt. Känn er som hemma. Ta ett piller vet ja.
- Bror:** Nej tack, allt det här snacket om mat har gjort mig hungrig. Vi får tacka för oss.
- Mohikkanen:** Va, redan? Han har ju inte sagt något vettigt än?
- Bror:** Tack för oss. Heinz!
- Rebelltrion går ut.*

Scen 9. FetMats faller offer för ras(eri)

- Personer:** Mohikkanen, Heinz, Bror
- Heinz:** Brööl
- Bror:** Ssch. Det kunde ju bli stenra... (s)
Det blir stenras med ljudeffekter.
- Heinz:** Das war ein grosse steinskalv.
- Bror:** Det var som...
- Mohikkanen:** FetMats har blivit begravnen.

Bror: Det är bäst vi skyndar på härifrån. Undrar vem den där bleka andra personen med svart kåpa och lie var. Kanske var han bonde? Och varför hade FetMats fått för sig att Ängelbrekt är död?

Rebelltrion ut.

Scen 10. En blek bonde

Personer: Bonde, HC

Bonde sitter på scenen vid ett schackbräde och spelar med sig själv. Bredvid sig har han en hatthängare med en svart kåpa hängande.

Bonde: Där fick du (*Knuffar omkull en pjäs.*) hehehe. Va? Äru kaxig? Den då Ängelbrekt, det draget väntade du dig inte. Nu hamnar du i samma hög som hela Mohikkanens släkt. Ha! (*Han gör några fler drag och knuffar omkull pjäser. Först fnissar han till lite lagom, sedan lite högre, varefter han småskrockar, skrattar till, skrattar, skrattar högt och sedan högt och diaboliskt.*) Moahaha! Mohahaha! Mohahaha!

HC in.

HC: God aften!

Bonde: Aah! (*Bonde ramlar av stolen och råkar välla omkull hatthängaren.*) Skräms inte!

HC: Spiller du schack?

Bonde: Ja.

HC: Hvem vinder?

Bonde: Jag såklart. Se här hur jag har lyckats försätta kungen i schackmatt med bara några bönder. Jag är ett geni.

HC gör ett drag.

Bonde: Vad gjorde du? Du kan ju inte flytta in pjäser igen.

HC: Og endnu gøre jeg det.

Bonde: Ut härifrån.

HC ut.

Bonde: Man kan ju inte flytta in pjäser igen. Är man utslagen är man utslagen...

En upprörd Pommac struttar in viftande med handen framför näsan. Bonde svänger runt lite skyldigt.

Pommac: Vedervärdigt! Värsta vämjeliga våpet var vid vår wc! Vårens vidrigaste vapör! Vilken vanvördnad! Väderspänning vräktes vårdslöst vid vår väns väderkorn. Vilket vidrigt vapen!

Bonde: Min konung, vad har hänt?

- Pommac:** Någon har släppt sig bäste Bonde. Vid den kungliga näsan icke mindre.
- Bonde:** Är ni säker på att det var väderspänning, ers nåd?
- Pommac:** Vad skulle det annars ha varit?
- Bonde:** Stanken från dom fattiga kanske ers nåd. Dom blir ju trots allt allt fler.
- Pommac:** Du har rätt bäste herr Bonde. Det borde verkligen vara förbjudet att vara fattig. Dom har ju så dålig hygien. Jag vet, å vilken snilleblix. Beskatta fattigdom! En riksdal i månaden om du är fattig, det blir rättvis kompensation för denna stank.
- Bonde:** Apropå det ers nåd. Vi måste hålla ett nytt val av rikshövitsman nu när din plan gick om intet. Får jag föreslå... (*eder undertecknad.*)
- Pommac:** Ja, det var förargligt. Varför gick dom inte på vår falska Ängelbrekt? Kan någon vara så god att förklara det för mig.
- Bonde:** Det var en strumpa din idiot.
- Pommac:** Vafalls? Vad kallade du mig?
- Bonde:** Ers nåd, ers nåd.
- Scenen blir mörk.*

Scen 11. En uppenbarelse

Personer: Bremer, Ängelbrekt, Puke

Bremer ensam på scenen med ett paraply.

Bremer: Jag har aldrig varit så förvirrad. Det känns som om världen blivit tokig. Jag försöker hålla god min inför mina mannar, men hur ska en dam kunna få reda i denna cirkus. Åh, missförstå mig icke, det är inte för att jag är dam som jag inte klarar det, utan för att jag är människa. Politiken var inte skapad för de med förnuft. Det krävs en särskild sorts dumhet för politik, med lika delar driftighet som ignorans. Om ändå världen kunde styras av sanning och rättvisa. Istället prisar folket fortfarande Ängelbrekts muskler och skägg. Vem som startade revolutionen har de glömt.

Jag är en rebell-blues

sång: Bremer, men också lite Ängelbrekt

mel.: *Forever Young* (Alphaville)

innehåll: Bremer sjunger om uppgivenheten i att samhället tycks sakna intelligens. I slutet på sången flätas den ihop med Ängelbrekts Jag är en Ängel-blues och de tu möts.

- Bremer:** Ser jag i syne?
- Ängelbrekt:** Äntligen har jag snubblat över dig Fredrika.
- Bremer:** Tappre Ängelbrekt!
- Ängelbrekt:** Den enda med fallenhet att min död berika.

- Bremer:** Men var måhända har du varit i alla dessa år?
- Engelbrekt:** Det är ett fall för sig.
- Bremer:** Vad har hänt och var har du gömt dig tappre Engelbrekt?
- Engelbrekt:** Jag föll för dig.
- Bremer:** Vad är det du säger?
- Engelbrekt:** Det faller sig så att jag verkligen saknat din signatur.
- Bremer:** Va?
- Engelbrekt:** Om du kunde autografera en kråka i min litteratur. (*Håller upp biografen*)
- Puke:** Autograf? Är det allt du kan tänka på när du ser henne?
- Engelbrekt:** Det och poesi. Hon är ju en litterär gigant.
- Bremer:** Nu när du är tillbaka kan vi få fart på dalahären igen.
- Engelbrekt:** Jag är inte helt tillbaka. Ge mig en kram, så förstår du snart.
- Bremer:** Blääh, krama en man? Jag menar, finns då icke risk för det som de lärde kallar killbaciller?
- Engelbrekt:** Man får salmonella av okokt fjäderfä det är klart.
Bremer och Engelbrekt kramas och Bremer känner Engelbrekts fjädrar på hans rygg.
- Bremer:** Jiack! Har du fördruckit dig på Red Bull?
- Engelbrekt:** Nej, mitt öde är tyvärr mer definitivt.
- Bremer:** Är du en uppenbarelse?
- Engelbrekt:** Åh, du såg det med ens, det var perceptivt.
- Bremer:** Huvudsaken är att du är tillbaka tappre Engelbrekt! Tidigare var du helt borta, nu är problemet åtminstone till hälften löst. Kanske kan vi lura dalkarlarna att deras krigsherre aldrig försvann.
- Engelbrekt:** Krigsherre? Men jag är bara en humanist, död ja visst, men i en tvist, är min pacifism en brist.
- Bremer:** Det var olyckligt. Kanske bör du gå i terapi?
- Puke:** Eller mutas, med en kyss eller vigselring?
- Bremer:** Gräsligt! Aldrig i livet. Han är både man och död, värre kan det inte bli.
- Puke:** Dåså, då går vi då Engelbrekt.
- Bremer:** Jag kan ge dig min autograf.

- Engelbrekt:** Det avgör definitivt saken.
Om det så krävs leder jag dom naken.
- Puke:** Tack Engelbrekt, nu kommer det aldrig sluta vända sig i magen.
- Bremer:** Bravo tappre Engelbrekt.

Scen 12. Rebellerna möter upp

Personer: Bremer, Bror, Heinz, Mohikkanen, Engelbrekt, Puke

Bror, Heinz och Mohikkanen in.

- Bror:** Engelbrekt? Vet du något nytt om honom?
- Bremer:** Ja Bror, min allra käraste vän, det kan man lugnt säga. *(Hon pekar på Engelbrekt.)*
- Bror:** Perfekt! Vi också. FetMats berättade att Engelbrekt blev mördad.
- Bremer:** Mördad? *(Vänder sig till Engelbrekt.)* Är det sant?
- Engelbrekt:** Ja...
- Bror:** Inte vet jag. FetMats verkar inte ha alla marsinpanbakelser i konditoridisken.
- Engelbrekt:** ...skit också.
- Bremer:** Det där var oförskämt. *(Menar att han avbröt Engelbrekt.)*
- Bror:** Men han äter ju bara grönt.
- Mohikkanen:** Hade jag fått ta hand om det hade vi vetat säkert.
- Bror:** Men Fredrika sa att vi skulle ta det lugnt.
- Mohikkanen:** Vaddå lugnt? Heinz skapade ett stenras.
- Heinz:** Jaa, und niemands elk sehen ich... *(Blåser lite uppgivet patetiskt i älgutatan.)*
- Bremer:** Ingen älg? Men vad var det för stenras?
- Bror:** Bara ett litet ett. Det stängde till FetMats håla, men dom kommer säkert gräva ut honom så småningom. Vad var det du hade hört om Engelbrekt?
- Bremer:** Han är ju här, Bror, min allra käraste vän.
- Bror:** Va, är han? Då ljög FetMats i alla fall.
- Mohikkanen:** Jag sa ju det! Vi skulle ha bundit fast honom och gått lös på honom med oxpiska.
- Bror:** Oxfilé... bearnaisesås... men var är Engelbrekt då?
- Bremer:** *(Förvirrad.)* Här, Bror, min allra käraste vän.

- Heinz:** Ich sehe nicht.
- Bror:** Åh, jag förstår. Snacka om att jag är trögtänkt. Du menar att han är här i anden.
- Engelbrekt:** Men vad är det här för charad?
Måste jag presenteras med en hel parad?
- Bremer:** Det kan man verkligen fråga sig, men kanske syns du inte i alla fall.
- Bror:** Inte för Heinz i alla fall, hehe. (*Till Mohikkanen:*) Hon verkar inte riktigt ha alla hallontårtor på serveringsfaten. Men då antar jag att han är död i alla fall. Det är svårt att tro.
- Bremer:** Är du osynlig? Det försvårar saken något.
- Mohikkanen:** Vad gör vi nu då?
- Heinz:** Revoltieren!
- Bror:** Ssch! Är du inte klok? Knektarna kan ju komma.

Trumpetfanfar och Jeppe med rulle kommer in med rulle i högsta hugg.
- Jeppe:** Senaste statsnytt: Kung Erik av Pommac meddelar att en ny rikshövitsman skall utses på slottet. "Och den häv gången äv det inte en stvumpa," meddelar kungen från sitt pengavalv.
- Bremer:** Det är ett tecken! Om kungen skall samla folket på slottet för att utse rikshövitsman kan vi presentera vårt krav. Att den riktige Engelbrekt fortsätter vara rikshövitsman!
- Bror:** Vilken kupp! Jag ordnar logdans, så borde vi få ihop några slashasar.
- Mohikkanen:** Jag ordnar förstamajtåg, få igång en schemalagd charad, där arbetarna gör något utan att göra något.
- Heinz:** Ich ordnung ein elksafari!
- Bremer:** Utmärkt mina vänner. Mobilisera de goda krafterna mot överhetens förgiftande förtryck!
Mot Stockholm!

Rebellerna marscherar ut och från andra änden kommer dalabönderna in.

Scen 14. Dalainvasion

Personer: HC, Sheriffen, Bonde, Måns, Pommac, m.fl.

Pommac, Sheriffen, Bonde, HC och Måns är i casinomiljö runt ett bord.

- HC:** Pass!
- Sheriffen:** Check!
- Bonde:** Jag tar din kung!

Sheriffen: Flush!

Måns: Kåk!

Sheriffen: Damn!

Måns: Dam i par!

Pommac: Finns i sjön!

Sheriffen: Nå, var det inte det jag sa? Det här grand casinot är verkligen excellent!

Bonde: Skulle det inte ligga i Vadstena?

Pommac: Är du tokig? Ska vi bygga ett casino ska det ligga i närheten! Hej knekt! (*Smäller ner ett kort i bordet*) Ha!

HC och Måns rycker till och gör honnör när Pommac säger "Hej knekt!" men Måns tycker det var pinsamt och försöker kroppsspråka bort det.

Sheriffen: Ah gambling. Det blir not much of den varan i himmelen.

HC: Himmelen? Lægge der i England?

Pommac: Underbart ställe, men för långt från vattnet.

Bonde: Vad pratar ni om, ers nåd?

Pommac: Sluta ställ en massa dumma frågor bonde.

Bonde: (*Till Måns:*) Jag, ställer dumma frågor?

Måns: Va?

Bonde ger upp och fortsätter med något annat.

Sheriffen: Ska ni göra fler insatser?

Pommac: Ja, vad tar du mig för!

Bonde: (*För sig själv:*) En idiot...

Pommac: Vafalls?

Jösse kommer inrusande.

Jösse: Å hjälp ers nåd, bönderna är här!

Pommac: Vad ska det här föreställa?

Jösse: Bondehären svärmar fram genom gränderna som små myror. Pyttesmå som krälar överallt.

Pommac: Vedervärdigt! Jag känner stanken ända hit! (*Tittar på Bonde.*) Hade inte du tagit hand om rebellerna?

Bonde: Nej, ers nåd. Det har jag redan förklarat. (*till Måns:*) Vad är det som pågår?

Måns rycker på axlarna.

Pommac: Inte? Vilka andra insekter finns det i vårt avlånga land som kan göra Jösse spak?

Jösse: Spindlar är inte så roliga heller.

HCs docka: Det är inte insekter.

Pommac: Men så kläm ur det då, vilka är det?

Sheriffen: Jag believe, I think, att det där är en bondehär!

Pommac: Ni behagar skämta! Vad skulle det vara för bondehär?

HC: Bonde er ju her.

Pommac: Jaja, Bonde är här, och det där är en bondehär?

Jösse : Bonde här? (*Pekar på Bonde.*)

Pommac: Finns det flera här är där vi är? Vad skiljer Bondes här från vår här?

Måns: Han menar Bondes här.

Pommac: Ja, men det är ju det jag undrar var det är. Bondes här!

Jösse: Åh, nu fattar jag. Karl Knutsson Bondes här.

Pommac: Åh nej! Ni menar att den här Bondes här är här. (*Tittar bestört på Bonde:*) Är det en kupp? Har ditt här blivit din här, en fullfjädrad bondehär? Även du min Bonde?

Bonde: Jag... va?

Måns: Precis!

Pommac: Min gud, ni har rätt. Bondes här har belägrat vårt här, där vi är.

In stormar Bremer, Ängelbrekt, Puke, Bror, Heinz och Mohikkanen. Heinz fortsätter ut på andra sidan scenen. När Bror märker det signalerar han till Mohikkanen med en undring om vart Heinz tog vägen. Mohikkanen rycker på axlarna, vädrar lite i luften och pekar i riktningen som Heinz tog. Bror och Mohikkanen följer efter Heinz.

Bremer: Släpp era vapen, översittare!

Sheriffen släpper pistolen.

Pommac: En rebell! (*Håller för näsan och viftar bort odören med handen. Hädanefter är hans repliker både utan "r" och täppta.*)

Bremer: Så mina herrar, som ni ser har folket äntligen fått nog och rest sig mot erats förtryck! Er tid av diktatur och utsugning av den hjälplösa människan är över. Tillsammans har folket satt ner sin otvättade fot och med en röst ropat: Nu får det räcka! Nu är måttet rågat! Tillsammans är vi ihop, och i grupp! Du, jag och alla medborgare i samma båt, med blodstänkta segel i framtidens stormiga bukt.

Bonde: Nej nu räcker det! Kom till Skott!!!

Pommac: *(Tar sig för bröstet)* Ah, konungen är beskjuten! Ett attentat på min ära! Förråd av min egen högra hand. Det är väl självklart att han skulle vara en riktig DalaKarl Knutsson Bonde. Det är förskräckligt förfärligt, vilken vanära. Att jag skulle sluta mina dagar så här, i skam, förråd av min närmsta man. Ack...

Pommac faller ihop, skendöd.

Bonde: Ers nåd?

Sheriffen: *(Känner efter på Pommacs panna.)* He's out cold.

Bonde: Han stöp? Tror han att det är en kupp? Äntligen! Nu är det min tur att kallas ers nåd.

Kungakuppen

sång: Bonde

mel.: *Lose Yourself* (Eminem)

innehåll: Rap-låt med Bonde där han förklarar sin diaboliska kupp, som mest är ett stort jäkla missförstånd.

Bönderna: Bonde, Bonde, Bonde...

Bonde är herren på täppan och mäkta stolt. Med ett abrupt klubbslag i bordet förkunnar han:

Bonde: Eftersom jag är ny kung, är jag också ny ordförande. Så, härmed förklarar jag mötet öppnat. *(Bankar med klubba.)* För er som har kommit att bevittna utnämmandet av rikshövitsman finns en nyhet på schemat. Idag utses också Svea rikets nya kung.

Bremer: *(Till Engelbrekt:)* Är det bra eller dåligt?

Puke: Ingen aning, men här gäller det hur som helst att ta tillfället i akt. *(Till Bonde:)* Vi i högadeln kräver att Engelbrekt får pengar, makt och en fru.

Jösse: Du är en katt! Katter kan inte vara adelsmän!

Bremer: Det borde de vara. De är renligare än vanliga män.

Jösse: Men det är en katt, för katten!

Bonde: Vad var det katten sa om Engelbrekt?

Måns: Vad katten **sa**? Vad fan är det som pågår här?

Pommac: *(Tittar upp.)* Engelbrekt? Hihi. Då kanske Engelbrekt gick i fällan i alla fall. Vi kan avslöja honom och slänga honom i fängelset. Hihihi.

Bonde: Nej nu räcker det din idiot! Ska du vara störtad får du vara tyst. Gör ditt jobb knekt och arrestera honom.

Måns: Okej, visst! *(Till Pommac:)* Du är under arrest. Du har rätt att vara tyst, eftersom allt du säger är obegripligt.

Bonde: Ta honom och sätt honom på första bästa båt till Gotland. Han kan sluta sina dagar som pirat.

Måns knuffar fram Jösse, som tar Pommac och släpar ut honom.

Bonde: Dåså, då kanske vi kan återgå till själva mötet. Första punkten: Jag blir kung. Någon där emot?

Ingen opponerar sig.

Utmärkt. (Pang med klubban i bordet.)

Nästa punkt på dagordningen: Rikshövitsman. (*Till Måns:*) Nu har jag äntligen chansen. Jag föreslår mig själv. Någon där emot?

Bremer: Stopp och belägg! Vad är det här för fars? Du kan inte både vara kung och rikshövitsman. Ängelbrekt är för övrigt redan rikshövitsman!

Bonde: Det var inte Ängelbrekt, det var en strumpa.

Mor irrar in på scenen.

Mor: Vad pratar han om far? Är Ängelbrekt en strumpa?

Far: Prata inte strunt. Kom du ihåg att låsa fönstret?

Mor och far irrar ut igen.

Bremer: Strumpa eller inte så är han fortfarande rikshövitsman.

Bonde: Och var är han nu i sådana fall? Om Ängelbrekt gömmer sig kan han inte bli rikshövitsman.

HC: Men Ängelbrekt er her! (*Pekar på sin handdocka med dalapage. Alla avfärdar det men dockan börjar nafsas på Ängelbrekt.*)

Bremer: Han gömmer sig inte. Du ska få bevis! Ängelbrekt, visa dig för dem.

Ängelbrekt: Va? Men jag tror inte dom...

Bremer: Kom igen. Säg åt dem att du är här.

Ängelbrekt: Men alltså, när jag omkom ...
äh, det är väl lika bra att försöka
ärade Stockholmare, det är inte ofta jag besöka...

Bonde: Nå, var är han? Vi kan inte vänta hela dagen. Om han inte behagar visa sig så ser jag ingen annan utväg än att själv utnämna mig till rikshövitsman.

Bror: Stop och fläsklägg bäste ers nåd!

*In kommer Bror med en maträtt i högsta hugg och knuffandes Heinz framför sig.
Mohikkanen kommer intraskande efter.*

Bror: Jag har avslöjat mördaren!

Bonde: Och vem är du?

Bror: Broder Bror Brorsson, son till Broder Bror Brorsson, bördig beledsagare av Brödätande Brödernas Brödraskap i Brösarp, Skåne.

Måns: Skåne? No shit!

Mohikkanen: Kom till saken!

Bror: Engelbrekt är död!

Pommac kommer inrusande.

Pommac: Vafalls???

Bror: Engelbrekt är mördad! Ihjälslagen! Och död!

Pommac: Hur vet du det?

Jösse kommer inrusande och inser att han avbryter något. Går diskret fram till Pommac och tar honom samtidigt som Bror fortsätter. Under sin bevisföring blir Bror mer och mer uppjagad och triumferande.

Bror: Heinz hittade den här repstumpen i FetMats grotta. Repstumpen är nerskvätt med blod i ABAB-flätning, som om någon rimmade när han brutalt omkom. Och titta, repet är avhugget, med en yxa. Och inte vilken yxa som helst. Mitt känsliga väderkorn uppsnappade en svag doft av marsipan och grädde! Och se här vad jag fann när jag jagade efter Heinz: En yxa förvarad i palatskökets konditoriavdelning. Och inte vilken yxa som helst, för den här har ett namn ingraverat. Vilket namn? Jo Måns NOD! Måns Natt-och-Dag dödade Engelbrekt!

Måns börjar nicka till under bevisföringen (bland annat när Bror säger Måns NOD, som ju är engelska), men när han hör sitt namn sprätter han till. Skulle det bli omstart på ovanstående harrang (eller Bondes knockande av Måns) kan Bror istället säga: "Jag hittade en yxa i kulisserna, det står Måns på den." Eller "Mordvapnet doftar av Natt- OCH Dag-kräm." Eller "Det står så i manuset. Akt 1 Scen 18: Måns hugger Engelbrekt med en yxa och Engelbrekt säger: 'Puke, nu dör jag ändå. / Och det innan andra akten ens hunnit börja. / Och kriget, hur ska det gå?' och så vidare."

Måns: Ja, det var jag, jag dödade Engelbrekt! Jag utförde mordet i historiens mest komplicerade komplott. En kocko komplott konspirerad av...

Bonde slår Måns i huvudet.

Bonde: Oj jag slant. (*Måns tappar av.*)

Alla stannar upp och tittar på den avtuppade Måns.

Så Engelbrekt är död? Då var saken klar, jag tar rikshövitsmannaposten.

Bremer: Nej! Tappre Engelbrekt är allestädes närvarande. Det är tack vare honom som bondehären har segertågat ända från Dalarna. Själva minnet av honom har lett till detta möte. Och vi kommer icke gå härifrån om inte Engelbrekt blir den nya rikshövitsmannen.

Bonde: Då säger vi så här. Kan ni bevisa att Engelbrekt är här kommer han att få sin titel, i annat fall tillfaller den mig.

Engelbrekt här i anden

sång: Bremer och bönderna, och sedan så många som möjligt

mel.: *Jag går och fiskar* (P. Gessle)

innehåll: Låt där det förklaras att Engelbrekts ande vilar över upproret och att han då åtminstone till hälften är här. Myten överlever minnet, osv. Under låter irrar Heinz omkring överallt och Bror jagar efter och försöker få med sig henne. Under avbrottet tar de det varligare såklart.

Avbrott i låten:

Bonde: Har jag förstått det rätt att ni vill ha myten av en man som rikshövitsman. Att ert språkrör i maktens korridorer ska vara en ängel, utan möjlighet att prata, eller göra något? Och i gengäld stödjer ni min rätt till kronan?

Bremer: Exakt!

Bonde: I sådana fall har jag inget att invända. Härmed utser jag Engelbrekt till rikshövitsman.

Mor: Men varför blev inte Bremer rikshövitsman?

Far: Då hade det ju varit rikshövitskvinna fattar du väl!

Mor: Kan man inte kalla det rikshövitsmänniska då?

Låten avslutas.

Puke: Jahadu Engelbrekt. Politisk framgång har du fått, men där tog det slut. Familjeandarna kommer att spotta på mig.

Engelbrekt: Så nära, men ändå så död
Kanske kan Fredrika ge mig stöd
Min sista önskan att knyta ett band
medelst hennes autograf eller hand.

Bremer: Tappre Engelbrekt. Jag har övervägt ditt förslag, och eftersom du är död kommer problemet i en annan dag. Jag signerar gärna din bok, men gifter mig också om jag får. Jag tänker aldrig bli bunden vid någon man, men eftersom du är död är det kanske inte något problem. Jag byter singelliv mot änkelliv.

De tu håller om varandra.

Puke: Utmärkt, nu är två mål uppfyllda, bara det sista kvar. Rikedom.

Engelbrekt: Konstigt, jag känner mig rik. På erfarenheter och vänner kära.

Puke: Det var den sämsta jäkla räddning jag hört, men det duger för mig. Slutet gott allting gott.

Engelbrekt: ...men måttlighet kan det knappast kallas. Staty på torget till min ära.

Alla applåderar, slänger blomblad i luften och hurrar på Engelbrekt:

De flesta: Engelbrekt, Engelbrekt.

Avslutningslåten (Fortsättning på Engelbrekt här i anden)

sång: Alla

mel.: *Jag går och fiskar* (P. Gessle)

innehåll: Samma sång fortsätter men får mer av ett metaperspektiv där det istället handlar om att Engelbrekts ande lever i spexet. Epilogdetalj slängs in om att Måns skickades till Gotland för att bli pirat.